

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Ε Κ Θ Ε Σ Η

ΓΙΑ

ΤΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2014

ΚΑΙ

ΤΟΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2014

**ΑΘΗΝΑ 2016
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΡΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ**

Περιεχόμενα
της Έκθεσης της Επιτροπής
του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους
και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους
προς την Ολομέλεια της Βουλής

σελ.

α. Γενικά	5
β. Ομιλία του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, κ. Γεώργιου Χουλιαράκη	6
γ. Εισηγήσεις	
γα. Εισήγηση του κ. Αλέξανδρου Μείκόπουλου (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)	13
γβ. Εισήγηση του κ. Σάββα Αναστασιάδη (Ν.Δ.).....	23
γγ. Εισήγηση του κ. Ευάγγελου Καρακώστα (Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή).....	31
γδ. Εισήγηση του κ. Ιωάννη Κουτσούκου (Δημοκρατική Συμπαρατάξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ).....	41
γε. Εισήγηση του κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου (Κ.Κ.Ε.).....	47
γστ.Εισήγηση του κ. Γεώργιου Αμυρά (ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ)	53
γζ. Εισήγηση του κ. Δημήτριου Καμμένου (Ανεξάρτητοι Έλληνες– Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία).....	61
γη. Εισήγηση του κ. Γεώργιου Κατσιαντώνη (Ένωση Κεντρώων).....	65

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

- α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2014»
- β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2014»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους συνήλθε στις 9 Νοεμβρίου 2016, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Χρήστου Μπγιάλα, με αντικείμενο την εξέταση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

- α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2014»
- β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2014».

Στη συνεδρίαση παρέστησαν ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Γεώργιος Χουλιαράκης, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, τον λόγο έλαβαν ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αλέξανδρος Μεικόπουλος, ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σάββας Αναστασιάδης, ο Ειδικός Αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή, κ. Ευάγγελος Καρακώστας, ο Ειδικός Αγορητής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, κ. Ιωάννης Κουτσούκος, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, ο Ειδικός Αγορητής του «Ποταμιού», κ. Γεώργιος Αμυράς, ο Ειδικός Αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία, κ. Δημήτριος Καμμένος, ο Ειδικός Αγορητής της Ένωσης Κεντρώων, κ. Γεώργιος Κατσιαντώνης, καθώς και οι Βουλευτές κ.κ. Χρήστος Σταϊκούρας, Δημήτριος Μάρδας, Κώστας Παυλίδης, Χρήστος Αντωνίου και Δημήτριος Σταμάτης.

Ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο Ειδικός Αγορητής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, ο Ειδικός Αγορητής του «Ποταμιού», ο Ειδικός Αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων - Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία και ο Ειδικός Αγορητής της Ένωσης Κεντρώων εισηγήθηκαν την ψήφιση των ανωτέρω σχεδίων νόμων, ενώ ο Ειδικός Αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή και ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, τα καταψήφισαν.

(Οι σχετικές εισηγήσεις παρατίθενται στο τέλος της Έκθεσης της Επιτροπής.)

Ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Γεώργιος Χουλιαράκης, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

(Η εισήγηση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους την 9.11.2015)*

«ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι σχετικά σύντομος. Πάνω στο θέμα του απολογισμού/ισολογισμού του οικονομικού έτους 2014 θα ήθελα να κάνω μερικά σχόλια, πάνω σε 4 οικονομικά μεγέθη: το ονομαστικό επιτόκιο δανεισμού του Ελληνικού Δημοσίου, το ρυθμό μεγέθυνσης της ελληνικής οικονομίας τη χρονιά εκείνη, το πρωτογενές αποτέλεσμα του Προϋπολογισμού του 2014, άρα και αυτό που λένε οι οικονομολόγοι «κυκλικά διορθωμένο ή δομικό πρωτογενές αποτέλεσμα του 2014» σε σχέση με τα προηγούμενα έτη, το 2013, το 2012 και 2011. Αυτό είναι ένα μέγεθος, που ουσιαστικά δείχνει την δημοσιονομική προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση στη διάρκεια του οικονομικού έτους.

Πρώτα απ' όλα να πω, ότι το 2014 ήταν το τελευταίο έτος του δεύτερου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής και κρίνεται - θα έλεγα θα πρέπει να κριθεί - με βάση το εάν κατάφερε με επιτυχία να ολοκληρώσει το πρόγραμμα αυτό και να οδηγήσει τη χώρα σε έξοδο στις διεθνείς αγορές.

Τα επιτόκια δανεισμού του ελληνικού χρέους του Ελληνικού Δημοσίου σε μια χώρα που ολοκληρώνει ένα πρόγραμμα προσαρμογής και βγαίνει σιγά-σιγά με ασφάλεια στις αγορές, αποκλιμακώνονται σταδιακά. Έχω αναφερθεί επανειλημμένα στην εμπειρία της Πορτογαλίας και της

Ιρλανδίας και στις δύο περιπτώσεις τα δικά τους επιτόκια δανεισμού μειώθηκαν από 9% σε 6% τρεις μήνες πριν την έξοδο στις αγορές, από σχετικά υψηλά επίπεδα, ειδικά αυτό της Πορτογαλίας, σε επίπεδα βιώσιμα, στα επίπεδα του 2,5% και 3% - και μιλάω πάντα για τα δεκαετή ομόλογα των αντίστοιχων χωρών.

Η Ελληνική Κυβέρνηση το 2014 προφανώς γνώριζε, ότι η προετοιμασία εξόδου από το δεύτερο πρόγραμμα προσαρμογής προϋπέθετε αυτήν την αποκλιμάκωση. Ξεκίνησε λοιπόν - όπως όφειλε να κάνει - τον Απρίλιο του 2014 σταδιακές εκδόσεις ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, δοκιμάζοντας ακριβώς την επιτυχή αποκλιμάκωση των επιτοκίων αυτών.

Θα θυμίσω ότι τα επιτόκια δανεισμού του Ελληνικού Δημοσίου από το καλοκαίρι του 2014 έως το τέλος του 2014, το Δεκέμβριο του 2014 και πριν τη διεξαγωγή των προεδρικών εκλογών, δεν αποκλιμακώνονταν, το αντίθετο, ανέβαιναν σταδιακά από το επίπεδο του 6% στο επίπεδο του 8%-8,5% το Δεκέμβριο του 2014. Δεν υπάρχει περίπτωση μια χώρα να βγει με ασφάλεια στις αγορές με τα επιτόκια αυτά, είναι απαγορευτικά επιτόκια. Ήταν δεδομένο, λοιπόν, πριν ακόμα από τις προεδρικές εκλογές, ότι η ελληνική οικονομία θα έπρεπε να μπει σε τρίτο πρόγραμμα προσαρμογής. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό.

Το στοιχείο που παρέθεσε ο Εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι σωστό. Πράγματι, στο τέλος Ιανουαρίου του 2015, τα ταμειακά διαθέσιμα του Ελληνικού Δημοσίου ήταν λίγο πάνω από 2,5 δισ. ευρώ. Τα 2,5 δισ. ευρώ δεν είναι αρκετά ούτε για να καταβληθούν οι μισθοί και οι συντάξεις του Ιανουαρίου, πόσο περισσότερο για να μπορέσει η χώρα να βγει στις αγορές, να ανταποκριθεί, δηλαδή στις υποχρεώσεις που έχει - εγχώριες και εξωτερικές - και να πείσει τις αγορές ότι έχει στην άκρη «κάβα», για να καλύψει, εάν χρειαστεί με ασφάλεια νέες εκδόσεις ομολόγων. Σε καμία περίπτωση, λοιπόν, η ελληνική οικονομία δεν θα έβγαινε με επιτυχία από το δεύτερο πρόγραμμα και για το λόγο αυτό, το 2014 ήταν έτος οικονομικής αποτυχίας ή θα έλεγα η οικονομική διαχείριση του 2014 πρέπει να κριθεί ανεπιφύλακτα αποτυχημένη.

Να έρθουμε τώρα στο ρυθμό μεγέθυνσης. Πρόσφατα, αναθεωρήθηκε ο ρυθμός μεγέθυνσης του 2014. Μέχρι πριν από μερικούς μήνες πιστεύαμε ότι ήταν 0,7%. Τον Οκτώβριο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον αναθεώρησε προς τα κάτω και τώρα γνωρίζουμε ότι ο ετήσιος ρυθμός μεγέθυνσης το 2014 ήταν 0,35%, όταν ο μακροχρόνιος ρυθμός μεγέθυνσης της ελληνικής οικονομίας είναι με βάση - θα έλεγα συναινετικές εκτιμήσεις πολλών οργανισμών, διεθνών, αλλά και ελληνικών - ανάμεσα στο 1,5% και 2%.

Μία οικονομία με το παραγωγικό κενό που είχε η ελληνική οικονομία το 2014, προκειμένου να βγει από την ύφεση, θα έπρεπε να είχε ρυθμό σημαντικά μεγαλύτερο από το μακροχρόνιο ρυθμό της, δηλαδή, ρυθμό μεγαλύτερο του 2%. Είχε 0,35%. Με 0,35%, όχι μόνο δεν βγαίνεις από την ύφεση, αλλά βαθαίνεις την ύφεση. Έτσι και στο πεδίο της πραγματικής οικονομίας, τα δεδομένα του 2014 δεν συνηγορούν υπέρ ενός success story, το αντίθετο, είναι μια χρονιά αποτυχημένης οικονομικής διαχείρισης.

Χαίρομαι που ο Εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης - νομίζω ότι είναι θετικό - αναγνώρισε αστοχίες στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2014. Πράγματι ο στόχος του Προϋπολογισμού με βάση το δεύτερο πρόγραμμα προσαρμογής ήταν 1,5% και το πραγματικό αποτέλεσμα τη χρονιά εκείνη ήταν 0,4%. Υπήρχε, λοιπόν, σημαντική απόκλιση σε αντίθεση με το 2015 και με το 2016. Σημαντική απόκλιση προς τα κάτω στην εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2014.

Ας δούμε γιατί. Για να δούμε ακριβώς το λόγο της απόκλισης αυτής, έχει σημασία να δούμε πιο συγκεκριμένα τα μεγέθη του δομικού πρωτογενούς πλεονάσματος του Προϋπολογισμού, του δείκτη που ουσιαστικά δείχνει τη δημοσιονομική προσπάθεια που καταβάλει η Κυβέρνηση τη χρονιά εκείνη. Το 2012 η δημοσιονομική προσπάθεια, η μεταβολή του δομικού πρωτογενούς πλεονάσματος, ήταν με βάση τις εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ 6,2%. Το 2012 η τότε Κυβέρνηση κατέβαλε μια πολύ μεγάλη δημοσιονομική προσπάθεια. Κατά τη γνώμη μας, υπερβολική δημοσιονομική προσπάθεια, πολύ απλά, γιατί αυτό υπαγόρευε το δεύτερο πρόγραμμα. Μια προσπάθεια δημοσιονομική που ουσιαστικά υπονόμει τη βιωσιμότητα του προγράμματος. Το 2013 η δημοσιονομική προσπάθεια, πάντα με βάση τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, ήταν της τάξης του 4,7% του ΑΕΠ, ο βαθμός εάν θέλετε δημοσιονομικής προσαρμογής του 2013.

Το 2014 που ήταν ο τελευταίος χρόνος του προγράμματος με στόχο πρωτογενών πλεονασμάτων 1,5 και με βάση τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, η προσπάθεια ήταν μείον 2,2%. Όχι μόνο δεν έγινε προσαρμογή, αλλά έγινε δημοσιονομική χαλάρωση.

Εάν δούμε τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι σχετικά διαφορετικά, όμως τα πρόσημα είναι ακριβώς τα ίδια. Το 2012 και το 2013 σημαντική δημοσιονομική προσπάθεια προσαρμογής, κατά τη γνώμη μας υπερβολική, αλλά σημαντική, το 2014 χαλάρωση.

Εμένα αυτό μου θυμίζει το γνωστό σχήμα του πολιτικού κύκλου, όπου οι προηγούμενες Κυβερνήσεις αγνοώντας τις θυσίες του ελληνικού λαού μάζευαν δαπάνες ή αύξαιναν τη φορολογία τα

χρόνια πριν τις εκλογές και τη χρονιά που πλησίαζαν οι εκλογές, έκαναν ακριβώς το αντίθετο. Ο γνωστός Σίσυφος, εάν θέλετε, της ελληνικής οικονομίας, που οδήγησε την ελληνική οικονομία στην κρίση.

Έχουμε, λοιπόν, τέσσερα μεγέθη, δηλαδή, τα επιτόκια δανεισμού του δημοσίου χρέους, το ρυθμό μεγέθυνσης, τα πρωτογενή πλεονάσματα και τη δημοσιονομική προσπάθεια του 2014, που όλα δείχνουν, ότι το 2014 ήταν μια χρονιά κακής οικονομικής διαχείρισης.

Επιτρέψτε μου να περάσω πολύ συνοπτικά σε δύο άλλα θέματα επικαιρότητας, τα οποία όμως αφορούν και τα δύο το θέμα που συζητάμε τώρα.

Το ένα είναι ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε σήμερα τις δικές της φθινοπωρινές προβλέψεις για τα επόμενα έτη.

Πρώτα απ' όλα θέλω να θυμίσω, ότι επιβεβαιώνει τις δικές μας μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προβλέψεις, όχι μόνο για το 2016, αλλά και για τα δύο επόμενα έτη.

Για το 2017, λοιπόν, ο ρυθμός που προβλέπει σε ονομαστικούς όρους είναι 3,6% για το Α.Ε.Π. και το 2018 είναι 4,3%.

Σε πραγματικούς όρους αντίστοιχα είναι 2,7% και 3,1%, αλλά αυτό που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι ότι για πρώτη φορά Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει δημόσια το δικό μας επιχείρημα, ότι το 2015 ήταν χρονιά υπεραπόδοσης της δέσμης φορολογικών μέτρων, που νομοθετήθηκαν το Μάιο, αλλά και το προηγούμενο φθινόπωρο, το Νοέμβριο του 2015 και ότι σε μεγάλο βαθμό αυτό οφείλεται σε καλύτερη συμμόρφωση των Ελλήνων φορολογουμένων και ειδικά αυτών, που δεν κατέβαλαν φόρους τα προηγούμενα χρόνια.

Θα ήθελα να κλείσω με ένα σχόλιο πάνω στο σημερινό εκλογικό αποτέλεσμα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Εγώ δεν κρίνω, ότι είμαι ιδιαίτερα ανήσυχος από το αποτέλεσμα των αμερικανικών εκλογών, κυρίως, για δύο λόγους και θα αναφερθώ μόνο στην οικονομία.

Ο πρώτος είναι ότι οι θέσεις του εκλεγμένου Προέδρου είναι το λιγότερο ασαφείς τόσο στο θέμα το μεταναστευτικό όσο και στο διεθνές εμπόριο όσο και στην εξωτερική πολιτική και προφανώς η αβεβαιότητα που προκύπτει κάνει κακό όχι μόνο στην ίδια την αμερικανική οικονομία, αλλά και στην παγκόσμια οικονομία.

Μια πηγή, λοιπόν, ανησυχίας είναι η αυξημένη αβεβαιότητα που προκύπτει από το αποτέλεσμα αυτό.

Η δεύτερη, όμως, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Αξίζει να δούμε τη δημοσιονομική πολιτική, όπως την έχει καταθέσει προεκλογικά στις Ηνωμένες Πολιτείες ο Ντόναλντ Τράμπ.

Η δέσμευσή του είναι ότι την επόμενη δεκαετία, προφανώς δεν θα είναι τόσο καιρό Πρόεδρος, αλλά το πλάνο του είναι να δαπανήσει ένα τρισεκατομμύριο δολάρια σε επενδύσεις υποδομής και ταυτόχρονα να προχωρήσει σε σημαντική και ταχύτατη μείωση της φορολογίας επιχειρήσεων από το 35% στο 15% της φορολογίας εισοδήματος του ανώτερου φορολογικού συντελεστή, από το 39,6% στο 33% και της κατάργησης ενός φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, που ήδη ισχύει στις ΗΠΑ, με προφανές αποτέλεσμα τόσο την αύξηση των δαπανών όσο κυρίως την άμεση και εξαιρετικά μεγάλη μείωση της φορολογίας στην επιδείνωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και του εμπορικού ισοζυγίου των ΗΠΑ.

Η επιδείνωση του εμπορικού ισοζυγίου των Ηνωμένων Πολιτειών σημαίνει σημαντική υποτίμηση του αμερικανικού δολαρίου ή ανατίμηση του ευρώ. Ένας κίνδυνος για εμάς.

Ο δεύτερος κίνδυνος είναι ότι στην προσπάθειά της η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των Ηνωμένων Πολιτειών για να συγκρατήσει ενδεχόμενες πληθωριστικές πιέσεις, που θα δημιουργηθούν λόγω υποτίμησης, θα αυξήσει τα επιτόκια. Η αύξηση των αμερικανικών επιτοκίων σημαίνει μείωση της ρευστότητας στην παγκόσμια οικονομία και για να το πω ανάποδα, πολύ γρηγορότερη μείωση της ρευστότητας απ' αυτήν που θα είχαμε κάτω από κανονικές συνθήκες, διότι κάποια στιγμή τα αμερικανικά επιτόκια θα αυξάνονταν, έτσι και αλλιώς. Αυτή η ενδεχόμενη απότομη μείωση της ρευστότητας εγκυμονεί κινδύνους για την ευρωπαϊκή οικονομία, αλλά και για την παγκόσμια οικονομία.

Είναι, λοιπόν, δύο κίνδυνοι που εμένα προσωπικά με ανησυχούν ιδιαίτερα.

Κλείνοντας να πω, ότι η έμφαση στη μείωση της φορολογίας και πιο συγκεκριμένα η έμφαση στην επιθετική μείωση των φορολογικών συντελεστών με ταυτόχρονη εγκατάλειψη του στόχου της δημοσιονομικής ισορροπίας, είναι χαρακτηριστική ιδιομορφία του κόμματος των Αμερικανών Ρεπουμπλικάνων. Το έκανε τη δεκαετία του '80, ο Ρήγκαν, και τώρα φαίνεται να το καταλαμβάνει ο Ντόναλντ Τράμπ, αλλά όσιμα την ίδια δημοσιονομική συνταγή φαίνεται να προτείνει και στη χώρα μας η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Στη Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υποσχέθηκε μείωση έξι φορολογικών συντελεστών - τις έχω παρουσιάσει αναλυτικά σε πολλές

ευκαιρίες - με δημοσιονομικό κόστος που ξεπερνά αθροιστικά τα 4 δισ. ευρώ, βέβαια, μερικές από τις μειώσεις αυτές θα γίνουν σε δύο χρόνους και αθροιστικά η μείωση ξεπερνά τα 4 δισ. ευρώ.

Στην ελληνική περίπτωση αυτή η επιθετική και αλόγιστη μείωση της φορολογίας, το μείγμα δημοσιονομικής πολιτικής «Τράμπ», δεν θα οδηγήσει σε υποτίμηση του νομίσματος, γιατί πολύ απλά το νόμισμά μας είναι το κοινό νόμισμα και δεν θα οδηγήσει κατ' ανάγκη γρήγορα σε περαιτέρω επιδείνωση του εμπορικού ισοζυγίου. Αν και τελικά, θα έχει και αυτό το αποτέλεσμα. Θα οδηγήσει, όμως, σε εκτροχιασμό των δημοσίων οικονομικών, μετά τη μεγάλη προσπάθεια που κατέβαλε ο ελληνικός λαός, οι Έλληνες φορολογούμενοι, σε απώλεια της αξιοπιστίας και θα αυξήσει τον κίνδυνο ενός τέταρτου προγράμματος. Εκεί είναι ο κίνδυνος του τέταρτου προγράμματος, όχι στη δημοσιονομική πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση ή σε λεηλασία του κοινωνικού κράτους, προκειμένου να τα αποφύγει όλα αυτά. Σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.»

Στη συνέχεια, η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αλέξανδρου Μεϊκόπουλου, του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σάββα Αναστασιάδη, του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή, κ. Ευάγγελου Καρακώστα, του Ειδικού Αγορητή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, κ. Ιωάννη Κουτσούκου, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου, του Ειδικού Αγορητή του «Ποταμιού», κ. Γεώργιου Αμυρά, του Ειδικού Αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία, κ. Δημήτριου Καμμένου, του Ειδικού Αγορητή της Ένωσης Κεντρώων, κ. Γεώργιου Κατσιαντώνη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, τα ανωτέρω σχέδια νόμων, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό τους και προτείνει την επιψήφισή τους από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 10 Νοεμβρίου 2016

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ

(Ακολουθούν οι εισηγήσεις: του Εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αλέξανδρου Μεϊκόπουλου, του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σάββα Αναστασιάδη, του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή, κ. Ευάγγελου Καρακώστα, του Ειδικού Αγορητή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, κ. Ιωάννη Κουτσούκου, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου, του Ειδικού Αγορητή του «Ποταμιού», κ. Γεώργιου Αμυρά, του Ειδικού Αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία, κ. Δημήτριου Καμμένου και του Ειδικού Αγορητή της Ένωσης Κεντρώων, κ. Γεώργιου Κατσιαντώνη)

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2014
του Εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ

Αλέξανδρου Μεϊκόπουλου

Βουλευτή Μαγνησίας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο απολογισμός και ο ισολογισμός αποτελούν ένα πολύ σημαντικό «εργαλείο», καθώς στην ουσία αποτυπώνουν, με οικονομικά μεγέθη, τα πεπραγμένα της εκάστοτε κυβέρνησης.

Μέσω αυτών, τα μέλη του Κοινοβουλίου καλούνται να ελέγξουν και να διαπιστώσουν, το κατά πόσο έχουν πραγματοποιηθεί οι στόχοι του κρατικού προϋπολογισμού και ουσιαστικά, σε ποιο βαθμό έχει εφαρμοστεί η κυβερνητική πολιτική και έχουν επιτευχθεί οι πολιτικές επιδιώξεις.

Στην προκειμένη περίπτωση ωστόσο, για δεύτερη χρονιά βρισκόμαστε στην ίδια αντιφατική θέση, η οποία μας καλεί να παρουσιάσουμε και να σχολιάσουμε τα αποτελέσματα ενός Προϋπολογισμού αυτού του 2014, που καταρτίστηκε και εκτελέστηκε από μία άλλη κυβέρνηση, πάνω σε μία κυβερνητική πολιτική βασισμένη σε αρχές και αξίες πολύ διαφορετικές από τις δικές μας.

Για να γίνω πιο συγκεκριμένος, αναφέρομαι σε μία κυβερνητική πολιτική, της οποίας βασική προτεραιότητα ήταν η εφαρμογή ενός ασφυκτικού δημοσιονομικού πλαισίου, όπου τα δημοσιονομικά βάρη εξάντλησαν τη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών, ενώ ταυτόχρονα εκμηδένισαν τις κοινωνικές δαπάνες, όπως αυτές της υγείας, της πρόνοιας και της παιδείας, διαμορφώνοντας ουσιαστικά ένα πλαίσιο οικονομικής ύφεσης, κοινωνικής αποδόμησης και κοινωνικού αποκλεισμού.

Ας δούμε λοιπόν στο σημείο αυτό αναλυτικότερα τα στοιχεία του Απολογισμού και του Ισολογισμού του οικονομικού έτους 2014.

Ο Απολογισμός του 2014.

Ο απολογισμός καταγράφει έλλειμμα κρατικού προϋπολογισμού ύψους 673,62 εκατ. ευρώ, ήτοι 0,38% του ΑΕΠ, ενώ στην Εισηγητική Έκθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2014 προβλεπόταν πρωτογενές πλεόνασμα 4.597 εκατ. ευρώ.

Αντίστοιχα, καταγράφηκε έλλειμμα της Κεντρικής Διοίκησης, ανερχόμενο σε 4.842,58 εκατ. ευρώ, ή 2,7% του ΑΕΠ, το οποίο υπερβαίνει κατά πολύ το προβλεπόμενο στην Εισηγητική Έκθεση στόχο των 1.553 εκατ. ευρώ.

Τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα για το οικονομικό έτος του 2014 ανήλθαν στο ποσό των 53,5 δισ. ευρώ και υπολείπονται των στόχων του προϋπολογισμού κατά 8,6%. Οι κυριότερες πηγές των εσόδων αυτών ήταν: ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων και κυρίως με τη μορφή της προκαταβολής ή παρακράτησης, ο φόρος ακινήτων, ο ΦΠΑ λοιπών ειδών και τα έσοδα από τη χρηματοδότηση και την επαναγορά από τα πιστωτικά ιδρύματα των προνομιούχων μετοχών.

Πολλές και σημαντικές είναι οι αστοχίες που καταγράφηκαν στο σκέλος των εσόδων, όπου και παρατηρήθηκε σημαντικά αυξημένο ποσοστό στις επιστροφές φόρων.

Συγκεκριμένα, οι επιστροφές εσόδων ανήλθαν στο ποσό των 3,5 δισ. ευρώ, αποκλίνοντας από τον στόχο των 2,7 δισ. ευρώ. Από αυτό το ποσό επιστροφών, τα 3,2 δισ. ευρώ αφορούν επιστροφές φόρων, οι οποίες κρίνονται ιδιαίτερα αυξημένες και υπερβαίνουν τον ετήσιο στόχο.

Οι επιστροφές αυτές, αναφέρονται κυρίως στο φόρο εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων και καταδεικνύουν με τον πιο φανερό τρόπο, ότι η φοροδοτική ικανότητα και η επιχειρηματική δραστηριότητα των πολιτών υπερεκτιμήθηκε από την πλευρά της κεντρικής διοίκησης.

Μία άλλη πολύ σημαντική αστοχία, η οποία παρατηρείται στον Απολογισμό του 2014, είναι αυτή που αφορά το συνεχώς αυξανόμενο εισπρακτέο υπόλοιπο του απολογισμού.

Πιο αναλυτικά, το εισπρακτέο υπόλοιπο του οικονομικού έτους του 2014 ανήλθε στα 76 δισ. ευρώ ή 42,44% του ΑΕΠ και είναι αυξημένο έναντι του προηγούμενου οικονομικού έτους, κατά 13,5 δισ. ευρώ.

Δύο είναι οι κυριότερες αιτίες της διαμόρφωσης αυτού του πολύ υψηλού ποσοστού εισπρακτέου υπολοίπου:

Παρατηρείται, πολύ μεγάλη αναποτελεσματικότητα από την πλευρά της Κεντρικής Διοίκησης στην είσπραξη των επαναβεβαιωμένων προστίμων που αφορούν σε παραβάσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (ΚΒΣ) για παρελθόντα οικονομικά έτη. Η έλλειψη πληροφόρησης εκ μέρους του Γ.Λ.Κ. ως προς την παλαιότητα των προστίμων αυτών, συμβάλλει σημαντικά στην δυσκολία επιβεβαίωσης της εισπραξιμότητάς τους.

Η δεύτερη αιτία αύξησης του ποσοστού του εισπρακτέου υπολοίπου, είναι η μη καταγραφή των ανείσπρακτων εσόδων των τελωνείων στο εισπρακτέο υπόλοιπο του απολογισμού. Αυτό έχει ως

αποτέλεσμα, το υπόλοιπο που εκκρεμεί προς είσπραξη από τις τελωνειακές αρχές, να είναι διαφορετικό από αυτό που εμφανίζεται στον κρατικό Απολογισμό. Κατά την κρίση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η παραπάνω πρακτική έρχεται σε αντίθεση με την «αρχή της ενότητας» του άρθρου 79 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία όλα τα έσοδα και τα έξοδα του Κράτους πρέπει να αναγράφονται στον απολογισμό.

Όσον αφορά, τώρα, τις πραγματικές δαπάνες του οικονομικού έτους 2014, αυτές ανήλθαν σε 216,9 δισ. ευρώ, παρουσιάζοντας υπέρβαση σε σχέση με τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού, κατά 93 δισ. ευρώ ή 75,16%.

Η πολύ μεγάλη αυτή υπέρβαση της πρόβλεψης για τις πραγματικές δαπάνες, οφείλεται κυρίως στην προσφυγή της κεντρικής διοίκησης σε βραχυπρόθεσμο δανεισμό (εξόφληση τίτλων με συμφωνία επαναγοράς 88,5 δισ. ευρώ) για την κάλυψη των τρεχουσών αναγκών ρευστότητας. Ωστόσο, οι εν λόγω υπερβάσεις στις δαπάνες, αποτελούν μείζονες αλλαγές στη σύνθεση του προϋπολογισμού και η μη πρόβλεψή τους σε συμπληρωματικό προϋπολογισμό, που θα είχε υποβληθεί και ψηφισθεί από το Κοινοβούλιο, αντιβαίνει στη δημοσιονομική νομιμότητα, η οποία πηγάζει από το άρθρο 79 του Συντάγματος. Η δημοσιονομική νομιμότητα, επιτάσσει την εξασφάλιση της διαφάνειας και την τήρηση των βασικών αρχών της ειλικρίνειας και της ακρίβειας του κρατικού προϋπολογισμού. Η Κυβέρνησή μας σε συνέπεια τήρησης των παραπάνω αρχών, στον Προϋπολογισμό του 2016, έχει εγγράψει πρόβλεψη αύξησης των δαπανών, λόγω προσφυγής σε βραχυπρόθεσμο δανεισμό ύψους 250 δισ. ευρώ.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στις δαπάνες του ΕΣΠΑ 2007-2013, ενός κλασικού χρηματοδοτικού εργαλείου του κρατικού προϋπολογισμού, όπου παρατηρήθηκε πολύ υψηλό ανεκτέλεστο υπόλοιπο ενταγμένων έργων ύψους 2,6 δισ. ευρώ, εξαιτίας των υπερδεσμεύσεων της συγχρηματοδοτούμενης δαπάνης και της ύπαρξης ημιτελών έργων, καθώς επίσης και εξαιτίας της μη διάθεσης ως το τέλος της προγραμματικής περιόδου δεσμευμένων πόρων σε χρηματοδοτικά εργαλεία.

Αρκεί να θυμίσω πως τον Ιανουάριο του 2015, έντεκα μόλις μήνες πριν τη λήξη της περιόδου, παραλάβαμε τα μισά προγράμματα του ΕΣΠΑ 2007 – 2013 σε σοβαρό κίνδυνο απώλειας πολύ σημαντικών πόρων, με ορισμένα μάλιστα από αυτά να είναι σε ακραία κατάσταση από πλευράς απορρόφησης (π.χ. ψηφιακή σύγκλιση μόλις στο 60%). Παράλληλα, είχαν ενταχθεί έργα αξίας 10 δισ. ευρώ παραπάνω από τον διαθέσιμο προϋπολογισμό, χωρίς κανένα απολύτως στοιχείο ωριμότητας ή

κοινωνικής σκοπιμότητας, υπονομεύοντας έτσι το επόμενο ΕΣΠΑ και επιβαρύνοντας τους όποιους διαθέσιμους εθνικούς πόρους.

Την ίδια κατάσταση κληθήκαμε να διαχειριστούμε και στον αναπτυξιακό νόμο. Υπερδεσμεύσεις, οι οποίες κατέληξαν σήμερα σε συμβασιοποιημένες οφειλές για 6.300 επενδυτικά σχέδια ύψους 6,4 δισ. ευρώ. Με άλλα λόγια, 6 δισ. ευρώ εντάξεις έργων χωρίς να έχει προβλεφθεί ούτε ένα ευρώ για να πληρωθούν αυτές οι επενδύσεις.

Η Κυβέρνηση αυτή κατάφερε να εξυγιάνει τα προγράμματα του ΕΣΠΑ 2007 – 2013. Το ΕΣΠΑ (2007-2013) ολοκληρώθηκε το 2015 με ποσοστό απορρόφησης 100% και η χώρα μας κατατάχθηκε 1η στην απορρόφηση ανάμεσα στα 28 κράτη-μέλη της Ε.Ε. Σε αντίθεση με προηγούμενες προγραμματικές περιόδους, η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα της Ε.Ε. που ολοκλήρωσε και έθεσε σε λειτουργία το σύστημα ελέγχου και διαχείρισης εντός του 2015, με αποτέλεσμα να εκκινήσουμε πέντε φορές πιο γρήγορα το νέο ΕΣΠΑ σε σχέση με το προηγούμενο και να είμαστε η πρώτη χώρα που έκανε αίτημα πληρωμής για τη νέα προγραμματική περίοδο. Μέχρι το τέλος του 2016 αναμένεται να ενεργοποιηθεί το 50% των πόρων του ΕΣΠΑ, το οποίο σημαίνει ενεργοποίηση πόρων ύψους 9 δισ. ευρώ.

Επίσης, καταφέραμε να τακτοποιήσουμε τις οφειλές των παλιών αναπτυξιακών νόμων και να ψηφίσουμε ένα νέο νόμο που ήρθε όχι μόνο να επιλύσει όλα αυτά τα προβλήματα αλλά και να δώσει μια νέα προοπτική για την επανεκκίνηση της οικονομίας, με μία προσέγγιση διαφορετική από αυτή των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων.

Και συνεχίζουμε. Εστιάζοντας -όχι μονοδιάστατα- στην μέγιστη δυνατή απορρόφηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων, αλλά και στην στοχευμένη υποστήριξη δράσεων και επενδύσεων, οι οποίες και μέσω του νέου αναπτυξιακού νόμου, θα τονώσουν την πληγωμένη αγορά εργασίας.

Ας έρθουμε τώρα στον Ισολογισμό της 31.12.2014.

Θέλω να σταθώ αρχικά στην απουσία μητρώου παγίων περιουσιακών στοιχείων της κεντρικής διοίκησης.

Σύμφωνα με το Ελεγκτικό Συνέδριο, η δημιουργία μητρώου παγίων αποτελεί ουσιώδη δημοσιονομική υποχρέωση, προκειμένου να προσδιοριστεί η ορθή χρηματοοικονομική θέση της κεντρικής διοίκησης, η μη τήρηση της οποίας επηρεάζει άμεσα το λειτουργικό αποτέλεσμα της χρήσης και το συνολικό έλλειμμα από λειτουργικές και μη λειτουργικές δραστηριότητες της κατάστασης χρηματοοικονομικής επίδοσης.

Όπως είναι φανερό, όλα αυτά τα στοιχεία αποτελούν ουσιώδεις δημοσιονομικές παραβάσεις και έχουν ως συνέπεια, να εμφανίζεται υποτιμημένη η καταγεγραμμένη αξία του ενεργητικού της κεντρικής χρηματοοικονομικής θέσης (ισολογισμός).

Και στο σημείο, αυτό θέλω να επισημάνω την πολύ σημαντική πρωτοβουλία της σημερινής Κυβέρνησης και του Υπουργείου Οικονομικών, που σε εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και των διεθνών λογιστικών προτύπων από το Δεκέμβριο του 2015, βρίσκεται ήδη σε διαδικασία υλοποίησης του ενιαίου λογιστικού σχεδίου, βάσει του οποίου θα πραγματοποιηθεί η καταγραφή όλων των πάγιων περιουσιακών στοιχείων της κεντρικής διοίκησης. Φυσικά, όπως αντιλαμβάνεστε, η έλλειψη μητρώου παγίων όλα τα προηγούμενα χρόνια, καθιστά την διαδικασία δυσκολότερη και ίσως πιο χρονοβόρα. Παρ' όλα αυτά, το Υπουργείο σε συνεργασία με την Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχου (Ε.Λ.Τ.Ε.) αναμένεται να διαμορφώσει ένα άρτιο και πλήρως ενημερωμένο σύστημα αναγραφής του συνόλου των περιουσιακών στοιχείων της κεντρικής διοίκησης.

Μία άλλη πολύ σημαντική αστοχία που παρατηρείται στον Ισολογισμό είναι, ο μη προσδιορισμός από την πλευρά της κεντρικής διοίκησης, των επισφαλών της απαιτήσεων, δηλαδή απαιτήσεις, οι οποίες έχουν πολύ υψηλή πιθανότητα αθέτησης, ολική ή μερική.

Αυτό σημαίνει ότι, εφόσον δεν διενεργούνται οι ανάλογες λογιστικές εγγραφές, δεν διαμορφώνεται ορθή εκτίμηση των εν λόγω απαιτήσεων και επομένως, δεν καθορίζονται με σαφήνεια οι απαιτήσεις που τελικά θα εισπραχθούν. Επίσης, ο μη προσδιορισμός των επισφαλειών, αλλά και η μη διενέργεια των σχετικών προβλέψεων έχει ως αποτέλεσμα την διόγκωση του ενεργητικού της κεντρικής χρηματοοικονομικής θέσης με μη ρευστοποιήσιμες απαιτήσεις. Να επισημάνω πως και αυτή η αστοχία, αναμένεται να επιλυθεί με την προαναφερόμενη δημιουργία του ενιαίου λογιστικού σχεδίου, στο οποίο θα συμπεριλαμβάνεται και το συνολικό ύψος των επισφαλών απαιτήσεων της κεντρικής διοίκησης.

Γενικότερα, από τη μελέτη του ισολογισμού, διαπιστώνεται, η μη ορθολογική διάρθρωση του ενεργητικού της κεντρικής χρηματοοικονομικής θέσης της κεντρικής διοίκησης. Και αυτό συμβαίνει γιατί, ως βασικό δομικό στοιχείο του Ισολογισμού χρησιμοποιούνται απαιτήσεις αμφιβόλου εισπραξιμότητας, αλλά και γιατί δεν περιλαμβάνονται σταθερές αξίες, όπως πάγια και κόστος έργων που εκτελούνται. Σύμφωνα δε, με το Ελεγκτικό Συνέδριο, τα ανωτέρω αντίκεινται στις βασικές λογιστικές αρχές της αντικειμενικότητας, της πλήρους γνωστοποίησης και της συντηρητικότητας.

Επομένως, οι πιο πάνω αστοχίες της μη αναγραφής παγίων στοιχείων στο ενεργητικό του ισολογισμού, η αδυναμία υπολογισμού του ύψους των επισφαλών απαιτήσεων, αλλά και η ανεπάρκεια των διενεργούμενων προβλέψεων, επιδρούν άμεσα και αποφασιστικά στον καθορισμό του ύψους της καθαρής θέσης πολιτών. Η καθαρή θέση πολιτών παρουσιάζεται στον Ισολογισμό του 2014 αρνητική και ανέρχεται σε 208,65 δισ. ευρώ, ενώ θα μπορούσε να προσδιοριστεί σε ουσιωδώς διαφορετικό ύψος, εάν τηρούντο οι προβλεπόμενες λογιστικές υποχρεώσεις.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω τη σημασία της χρονικής περιόδου που διανύουμε για την ελληνική οικονομία και την αναγκαιότητα στήριξης των προσπάθειών της Κυβέρνησης για την έγκαιρη ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης και την εξασφάλιση των αναγκαίων μέτρων για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους.

Η Κυβέρνηση, τηρώντας στο ακέραιο το Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Προσαρμογής έχει κατορθώσει να τηρεί τα συμφωνημένα πρωτογενή πλεονάσματα, ενώ ταυτόχρονα επενδύει στο παράλληλο πρόγραμμά της, καθιστώντας φανερή την κοινωνική παρέμβασή της. Με την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, την αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας και του αποκλεισμού με το κοινωνικό εισόδημα αλληλεγγύης, την στήριξη των κοινωνικών δομών και την αναλογικότερη και δικαιότερη ανακατανομή των φορολογικών βαρών. Για πρώτη φορά στο ΕΣΠΑ 2014-2020, εντάχθηκε ο κοινωνικός πυλώνας, ο οποίος θα χρηματοδοτεί δράσεις με κοινωνικό πρόσημο και ωφέλεια στο κοινωνικό σύνολο.

Η Κυβέρνηση δεν εθελουφλεί.

Αναγνωρίζει ότι η αύξηση της φορολογίας είναι μεγάλη, αναγνωρίζει όμως ότι είναι και σημαντική για την αύξηση των εσόδων, ακριβώς γιατί τα αποτελέσματα που επιφέρει είναι άμεσα.

Η διεύρυνση της φορολογικής βάσης και η αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής έχει ήδη ξεκινήσει με νομοθετικές παρεμβάσεις της Κυβέρνησης, όπως αυτές για την πάταξη του λαθρεμπορίου, η αναμόρφωση του τελωνειακού κώδικα, τα μέτρα για το λαθρεμπόριο καπνικών και συνεχίζεται σταδιακά με το επερχόμενο νομοθέτημα για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές. Επιπλέον, η Κυβέρνηση, με τον νέο αναπτυξιακό νόμο, εισάγει πλέον μία σειρά από καινοτομίες που επιχειρούν την επενδυτική επανεκκίνηση και επιδιώκουν την αναδιάρθρωση της οικονομίας και την ανάπτυξη της χώρας μας.

Μετά από έξι χρόνια λιτότητας και αποθαρρυντικών απολογισμών μπορούμε να πούμε πια ότι αλλάζουμε σελίδα και μια νέα περίοδος αρχίζει για την οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση της

χώρας. Η ομαλή ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης, η διευθέτηση του ζητήματος του χρέους και η ένταξη στην ποσοτική χαλάρωση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, θα σηματοδοτήσουν το πέραςμα της ελληνικής οικονομίας σε μια νέα διαφορετική φάση. Και θα φέρουν για πρώτη φορά μπροστά μας την προοπτική ανάκαμψης και σταθερότητας.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι ψηφίζουμε τον απολογισμό και ισολογισμό του 2014.

Σας ευχαριστώ.

Αλέξανδρος Μεικόπουλος

Βουλευτής Μαγνησίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΑΒΒΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2014
του Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας

Σάββα Αναστασιάδη

Βουλευτή Β΄ Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση για τον απολογισμό και τον ισολογισμό του κράτους αποτελεί μία ιδιαίτερα σημαντική κοινοβουλευτική διαδικασία.

Γιατί, η εκάστοτε κυβέρνηση λογοδοτεί ουσιαστικά ενώπιον του κοινοβουλίου αναφορικά με την εκτέλεση του υπό συζήτηση προϋπολογισμού και την επαλήθευση των προβλέψεων και των προσδοκιών της.

Αποκτά βεβαίως ακόμη μεγαλύτερη βαρύτητα, όταν αφορά και ένα έτος, όπως αυτό για το οποίο καλούμαστε να συζητήσουμε σήμερα, το 2014.

Ένα έτος με έντονες και πυκνές πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις με ευρωεκλογές που στιγμάτισαν τα χρόνια που ακολούθησαν και εξακολουθούν να μας επηρεάζουν ακόμη και σήμερα.

Η συζήτηση αυτή, όπως επισημαίνεται κάθε φορά, πρέπει να ολοκληρώνεται πριν την κατάρτιση του επόμενου προϋπολογισμού, έτσι ώστε να αξιοποιούνται τα αποτελέσματά της.

Να διορθώνονται ή να αποφεύγονται λάθη και παραλείψεις που εντοπίστηκαν κατά τον έλεγχο της εφαρμογής του προηγούμενου προϋπολογισμού.

Δυστυχώς αυτό δεν γίνεται.

Πριν εστιάσουμε στα καθ' ημάς ας δούμε το διεθνές οικονομικό περιβάλλον της περιόδου που συζητάμε.

Η παγκόσμια οικονομία το 2014 αναπτύχθηκε με ρυθμό περίπου στο 3,3%, με κινητήρια δύναμη τις αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες οικονομίες της Ασίας, αλλά και ορισμένες προηγμένες οικονομίες όπως οι ΗΠΑ και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Η ζώνη του ευρώ, μετά από δύο έτη οικονομικής ύφεσης, το 2014 πέτυχε θετικό ρυθμό μεταβολής του ΑΕΠ της τάξεως του 0,9%.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον η Ελλάδα βρισκόταν στα τελευταία μέτρα ενός δύσκολου μαραθωνίου.

Η προσπάθεια της χώρας για βελτίωση των δημοσιονομικών συνθηκών και εντατικοποίηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων μέσω της εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012 - 2015 αποτέλεσε τον κύριο άξονα της λειτουργίας της, με στόχο την περαιτέρω μείωση του ελλείμματος και την επιστροφή στην ανάπτυξη.

Μετά από έξι χρόνια βαθιάς οικονομικής κρίσης που αποτιμώνται σε σωρευτική υποχώρηση του ΑΕΠ πάνω από 25%, το 2014 σηματοδότησε την επιστροφή της οικονομικής δραστηριότητας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Με άλλα λόγια, το 2014 καταγράφεται θετικός ρυθμός ανάπτυξης (0,4%), για πρώτη φορά μετά το 2008.

Το πρωτογενές πλεόνασμα ξεπέρασε τα 670 εκατομμύρια ευρώ, διαμορφώθηκε στο 0,5% του ΑΕΠ έναντι στόχου 1,5% του ΑΕΠ.

Η υστέρηση οφείλεται στις εκβιαστικές εκλογές που προκλήθηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ και στην αστάθεια και αβεβαιότητα, την μείωση των εσόδων που αυτές προκάλεσαν στο τέλος του 2014 και τις αρχές του 2015.

Οι πολύχρονες και μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού φάνηκε να πιάνουν τόπο.

Σημειώνω εδώ ότι στην «Έγκριση της επικαιροποίησης του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» προβλεπόταν έλλειμμα περί τα 412 εκατομμύρια ευρώ.

Κινητήριες δυνάμεις αυτής της εξέλιξης ήταν η αύξηση των εξαγωγών, κατά 8,4% ως αποτέλεσμα κυρίως της αύξησης των εξαγόμενων υπηρεσιών (τουρισμού και ναυτιλίας) λόγω της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας, και η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης.

Η ιδιωτική κατανάλωση αυξήθηκε κατά 1,5%, υποστηριζόμενη από τη σταθεροποίηση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος, τη μείωση του γενικού επιπέδου των τιμών, αλλά και τη μείωση της αβεβαιότητας.

Παρατηρήθηκε οριακή άνοδος της απασχόλησης, και ελαφρά μείωση της ανεργίας, το ποσοστό της, όμως, παρέμεινε ακόμη υψηλό.

Όσον αφορά δε, το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού αυτό διαμορφώθηκε στο 2,7 %, αυξημένο έναντι των αρχικών προβλέψεων αλλά σημαντικά μειωμένο σε ποσοστό που αγγίζει το 60% σε σχέση με το 2013.

Οι προσπάθειες της τότε κυβέρνησης είχαν αρχίσει να αποδίδουν καρπούς.

Στην σχετική έκθεση της Τραπέζης της Ελλάδος για το 2014 αναφέρεται χαρακτηριστικά: «Το 2014, για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια μεγάλης ύφεσης, ανακόπηκε η πτώση και σημειώθηκαν θετικοί ρυθμοί μεταβολής της οικονομικής δραστηριότητας.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, σε συνδυασμό με την εξάλειψη των μεγάλων ελλειμμάτων του Δημοσίου και του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, καθώς και με την πραγματοποίηση σημαντικών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, μπορεί να υποστηριχθεί ότι υπάρχουν πλέον βασικές προϋποθέσεις προκειμένου η ελληνική οικονομία να εξέλθει οριστικά από την κρίση και να προχωρήσει σε ταχεία ανάπτυξη στο άμεσο μέλλον».

Το 2014 ήταν ένα έτος δημοσιονομικών επιτευγμάτων.

Ήταν ο δεύτερος χρόνος που η χώρα παρουσίαζε πλεονάσματα.

Ο ελληνικός λαός δειλά, αλλά σταθερά άρχισε να επανακτά την χαμένη του ασφάλεια και βεβαιότητα.

Η πορεία προδιαγραφόταν προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κι όμως την πορεία αυτή ανέκοψαν ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΑΝΕΛ.

Την ανέκοψαν ήδη από τα τέλη του 2014 όταν και ξεκαθάρισαν ότι θα οδηγήσουν τη χώρα σε εκλογές.

Σαφείς ενδείξεις της αβεβαιότητας παρατηρήθηκαν ήδη στους δείκτες οικονομικού κλίματος, οι οποίοι φάνηκε να χάνουν τη θετική δυναμική τους κατά τους τελευταίους μήνες του 2014 και τους πρώτους του 2015, αλλά και στην εκτέλεση του προϋπολογισμού που παρουσίασε απόκλιση έναντι των στόχων το Δεκέμβριο του 2014 και τον Ιανουάριο και Φεβρουάριο του 2015, που καταγράφονται στο προηγούμενο έτος.

Έτσι, οι αχρείαστες εκλογές που προκάλεσε ο κ. Τσίπρας χρησιμοποιώντας την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, οι υπερβολικές και απραγματοποίητες υποσχέσεις στον Ελληνικό λαό και οι επικίνδυνα άστοχοι χειρισμοί της κυβέρνησής του, οδήγησαν τα πράγματα εκτός τροχιάς.

Ανέλαβε την εξουσία τον Ιανουάριο του 2015 και όχι μόνο δεν ολοκλήρωσε το δύσκολο και τιπάνιο έργο της προηγούμενης κυβέρνησης, αλλά οδήγησε τη χώρα στο χείλος της καταστροφής.

Την οδήγησε πίσω στα ελλείμματα.

Ανέστρεψε όλες τις προβλέψεις εγχώριων και διεθνών οργανισμών.

Το 2014 έκλεισε με ανάπτυξη 0,4%, και προβλεπόταν ισχυρή ανάπτυξη για το έτος 2015 και το 2016.

Ο κ. Τσίπρας ήρθε και ξαναβύθισε τη χώρα στην ύφεση το 2015, όπου παραμένει και το 2016, προκαλώντας τεράστια μείωση στα εισοδήματα όλων των Ελλήνων.

Είναι χαρακτηριστικό και ενδεικτικό της ζημίας που προκάλεσε η σημερινή κυβέρνηση, ότι τον Νοέμβριο του 2014 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προέβλεπε ότι το ονομαστικό ΑΕΠ στο τέλος του 2016 θα ανερχόταν σε 196 δις ευρώ.

Το ίδιο όργανο τον Μάιο του 2016 εκτίμησε ότι στο τέλος του 2016 το ΑΕΠ της χώρας θα είναι 175 δις ευρώ. Κανείς δεν ισχυρίζεται βέβαια, ότι όλα είχαν λυθεί το 2014.

Η χώρα όμως είχε βρει τον δρόμο της.

Και είναι βέβαιο πως αν η προηγούμενη κυβέρνηση ολοκλήρωνε το έργο της θα είμασταν εκτός μνημονίων.

Το νοικοκύρεμα των δημόσιων οικονομικών, η σταθερότητα, η εργατικότητα της τότε κυβέρνησης, η κερδισμένη αξιοπιστία της χώρας μας στο εξωτερικό και πάνω από όλα οι θυσίες του ελληνικού λαού όλα τα προηγούμενα χρόνια, είχαν θέσει τις βάσεις για καλύτερες μέρες.

Δυστυχώς ο τυχοδιωκτισμός του Τσίπρα ανέτρεψε αυτή την πορεία.

Σήμερα μετά από δυο χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ο λαός αναπολεί εκείνη την περίοδο.

Δεν υπάρχει ούτε ένας Έλληνας που να πιστεύει ότι τα πράγματα είναι σήμερα καλύτερα σε σχέση με το 2014.

Μελετώντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για τον απολογισμό των εσόδων και των εξόδων του προϋπολογισμού της κεντρικής διοίκησης και τον ισολογισμό οικονομικού έτους 2014 παρατηρούμε μεταξύ των άλλων:

Τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού ανήλθαν στα 51,5 δις ευρώ έναντι εκτιμήσεων ύψους 55,9 δις ευρώ, με το ποσοστό υλοποίησης να διαμορφώνεται στο 92,2%.

Η υστέρηση στα έσοδα παρατηρείται τέλος του χρόνου και στους δύο πρώτους μήνες του 2015 που δημοσιονομικά ενσωματώνονται στο 2014.

Αυτό οφείλεται κυρίως, στην αβεβαιότητα προκήρυξης και τελικά διεξαγωγής των εκλογών, στην ανοικτή διαπραγμάτευση με τους δανειστές και στις πολυάριθμες ψεύτικες εξαγγελίες της τότε αντιπολίτευσης μεταξύ των οποίων και η προτροπή στους πολίτες να μην πληρώνουν τους φόρους τους. Είναι γνωστό το κίνημα του «δεν πληρώνω».

Παρ' όλα αυτά οι φόροι παρουσίασαν το 2014 σταθεροποίηση σε σχέση με τη συνεχή μείωση των προηγούμενων ετών.

Ως προς το σκέλος των δαπανών, η τότε κυβέρνηση πέτυχε να διαμορφωθούν κάτω από τις εκτιμήσεις του προϋπολογισμού. Οι δαπάνες διαμορφώθηκαν στα 51,1 δις ευρώ, ενώ η εκτίμηση ήταν 52,1 δις ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φτάσαμε σήμερα στα τέλη του 2016 να πανηγυρίζει η κυβέρνηση για την ανάπτυξη που προβλέπει για το 2017.

Στην πραγματικότητα η χώρα μας όχι μόνο έχασε δυο χρόνια, αλλά χρεώθηκε πολλά επιπλέον δισεκατομμύρια με τους άστοχους χειρισμούς της, κυρίως, κατά την τραγική περίοδο διαπραγματεύσεων του 2015.

Η επιβολή των capital controls επισφράγισε την καταστροφική πολιτική της περιόδου εκείνης.

Η υπερφορολόγηση που επέβαλε η κυβέρνηση, οι καθυστερήσεις στις μεταρρυθμίσεις, οι κυβερνητικές τρικλοποδιές σε κάθε αποκρατικοποίηση και η παντελής έλλειψη εμπιστοσύνης, κάνουν, οποιαδήποτε πρόβλεψη για ανάπτυξη το 2017 να φαντάζει υπεραισιόδοξη, όπως χαρακτηριστικά τονίζει το γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής στην τελευταία τριμηνιαία έκθεσή του.

Αν δε, θέλουμε να παρουσιάσουμε και συγκριτικά στοιχεία παρατηρούμε τα εξής:

Το 2014 είχαμε ανάπτυξη.

Το 2015 επιστρέψαμε στην ύφεση.

Το 2014 οι εξαγωγές αυξήθηκαν.

Το 2015 μειώθηκαν.

Η ανεργία το 2014 μειώθηκε οριακά.

Το 2015 αυξήθηκε.

Το 2014 είχαμε μείωση φορολογικών συντελεστών.

Στη συνέχεια είχαμε υπερφορολόγηση των πάντων.

Το 2014 η ιδιωτική κατανάλωση αυξήθηκε.

Το 2015 υποχώρησε.

Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου προς τους ιδιώτες, το 2014 , μειώθηκαν.

Έξι περίπου δις ευρώ πλήρωσε το Δημόσιο προς τους ιδιώτες τη διετία 2013-2014

Το 2015 διογκώθηκαν και σήμερα ξεπερνούν τα 9,5 δις ευρώ.

Οι ιδιωτικές επενδύσεις το 2015 μειώθηκαν κατά 13% σε σχέση με το 2014.

Το 2014 μειώσαμε τις ασφαλιστικές εισφορές. Εσείς τις αυξήσατε.

Το 2014 τέλος η Χώρα μπόρεσε και βγήκε στις αγορές.

Εσείς επιβάλλατε τα capital controls.

Όλα αυτά αποτυπώνονται καθαρά, τόσο στα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, όσο και στο προσχέδιο του Προϋπολογισμού που καταθέσατε τις προηγούμενες μέρες, για το έτος 2017.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2014 ήταν ένας χρόνος σταθμός.

Ήταν ο δεύτερος χρόνος που η χώρα παρουσίαζε πρωτογενές πλεόνασμα.

Ήταν σταθμός για την επανεκκίνηση της οικονομίας, την έξοδο στις αγορές, την απαλλαγή από τα μνημόνια και την πορεία προς την ανάπτυξη.

Η εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2014 έλαβε χώρα μέσα σε ένα κατά γενική ομολογία, ιδιαίτερα δύσκολο περιβάλλον, τόσο σε διεθνές όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Υπήρξαν αστοχίες, όπως η δημιουργία ελλείμματος, που οφείλεται όμως στην στάση της τότε αντιπολίτευσης και σημερινής κυβέρνησης και στην εθνικά επιζήμια, όπως και σήμερα αποδεικνύεται, εμμονή της να σύρει τη χώρα σε αχρείαστες εκλογές.

Σήμερα, οφείλουμε να πιστώσουμε στην τότε κυβέρνηση ΣΑΜΑΡΑ τις μεγάλες προσπάθειες και τα θετικά αποτελέσματα και να σταθούμε στα διδάγματα.

Τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2014, έδειχναν τον δρόμο προς την έξοδο από την κρίση.

Η χώρα είχε μπει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Δυστυχώς η αναγκαία τότε συναίνεση για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν δόθηκε από τα κόμματα της τότε αντιπολίτευσης και σημερινής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ και η χώρα οδηγήθηκε και πάλι στην οπισθοδρόμηση.

Το 2014 πρέπει να αποτελέσει ένα έτος διδακτικό για όλους μας.

Με αυτές τις επισημάνσεις ψηφίζουμε τον απολογισμό και ισολογισμό του έτους 2014.

Σάββας Αναστασιάδης

Βουλευτής Β΄ Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ
ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ-ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2014

του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή

Ευάγγελου Καρακώστα

Βουλευτή Βοιωτίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Επί του Απολογισμού του 2014, η Χρυσή Αυγή καταθέτει τις κάτωθι διαπιστώσεις: Ως προς τα έσοδα, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τις επισημάνσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, είμαστε επιφυλακτικοί στο να θεωρούμε ως δεδομένο ότι τα έσοδα του κράτους λογιστικοποιούνται και αποτυπώνονται επακριβώς, συμπέρασμα, στο οποίο μας οδηγεί η μη σωστή λογιστική αποτύπωση των δεδομένων στον ισολογισμό.

Είναι δεδομένη η απόκλιση σχετικά με τα προϋπολογισμένα έσοδα κατά 5.037.889.978,08 (8,6%), κάτι το οποίο θα φαίνεται συνεχώς στα κλεισίματα και των επομένων οικονομικών χρήσεων, εφόσον οι συνεχείς αυξήσεις φόρων θα έχουν τα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, με δεδομένο ότι η φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων βαίνει συνεχώς μειούμενη. Αυτό που θα αποτυπώνεται θα είναι επισφάλειες και ανείσπρακτες φορολογικές οφειλές που θα διογκώνουν το ενεργητικό, αλλά οι οποίες στην ουσία δεν θα εισπραχθούν ποτέ.

Αξιοσημείωτο επίσης είναι και το γεγονός ότι η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων τείνει στο 1/1, καταδεικνύοντας την φοροκαταιγίδα που έχει επέλθει στην κατανάλωση καπνικών, στην αύξηση ΦΠΑ (εκτός πετρελαιοειδών κάτι που δείχνει ότι η κατανάλωση πετρελαίου τόσο από νοικοκυριά όσο και από επιχειρήσεις είναι μειωμένη), στις μεταβιβάσεις ακινήτων, στα τέλη χαρτοσήμου και επιβαρύνει αδιακρίτως φοροδοτικής ικανότητας όλους τους φορολογούμενους καταναλωτές.

Σχετικά με τα πιστωτικά έσοδα, κυρίως το δανεισμό, φαίνεται καθαρά ότι οι δόσεις των μνημονίων χορηγούνται για να καλύψουν τη δουλεία των τόκων και το Δημόσιο αναγκάζεται να καταφεύγει σε εσωτερικό δανεισμό, ώστε να καλύψει τις άμεσες υποχρεώσεις.

Ως προς τα έξοδα, το 2014, ως προεκλογική περίοδος μετά την ήττα των κυβερνώντων στις Ευρωεκλογές και την επικείμενη Προεδρική εκλογή, μπορεί να χαρακτηριστεί ένα έτος παροχών.

Ειδικά επισημαίνεται ότι αν και δεν είχε καταγραφεί στον προϋπολογισμό, με υπουργικές αποφάσεις η Κυβέρνηση προέβη στην εξόφληση υποχρεώσεων παρελθόντων ετών. Το συμπέρασμα είναι ότι στην κοινοβουλευτική «δημοκρατία» οι κυβερνώντες «σκέφτονται» τον λαό μόνο προεκλογικά, προβαίνοντας σε παροχές όχι από αποθεματικά του κράτους, αλλά πάντα μέσω νέων δανεισμών. Σύμφωνα με την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου αξιοσημείωτες είναι οι υπερβάσεις κυρίως σε νομικά πρόσωπα για κατασκευές έργων, αλλά και οι συμφωνίες ανταλλαγής επιτοκίων. Αν και η ανταλλαγή έγινε προφανώς για την μείωση του κόστους δανεισμού, το Ελεγκτικό Συνέδριο επισημαίνει ότι το τελευταίο αυξήθηκε, αφού παρατηρείται μια αύξηση στους τόκους του δημοσίου χρέους κατά € 290.081.961,94.

Παρατηρείται επίσης η αύξηση των μισθών των υπαλλήλων της κεντρικής διοίκησης κατά 0,85%. Το πώς συμβαίνει αυτό, ενώ οι μισθοί μειώθηκαν μας οδηγεί στο συμπέρασμα πως έγιναν προεκλογικές προσλήψεις, διογκώνοντας ακόμη περισσότερο το κομματικό κράτος, εις βάρος των Ελλήνων φορολογουμένων.

Ενώ υπήρχαν αποκλίσεις από τις προϋπολογισμένες δαπάνες σε κάθε επίπεδο, κάτι τέτοιο δεν συνέβη στις πληρωμές των υποχρεώσεων από εξοπλιστικά προγράμματα και το ποσό που δαπανήθηκε ανέρχεται σε € 345.425.693,73 έναντι προϋπολογισμένου στόχου € 1.737.574.306,21 δείχνοντας την τάση ακόμα και των δήθεν «δεξιών» κυβερνήσεων να αφοπλίσουν μακροπρόθεσμα το στράτευμα μέσα σε γεωπολιτικές συγκυρίες εξαιρετικά εύθραυστες.

Σημαντικό ποσό δαπανήθηκε και σε καταπτώσεις εγγυήσεων, δηλαδή σε εγγυήσεις δημοσίων επιχειρήσεων για τις οποίες το κράτος κλήθηκε να πληρώσει μετά την σχεδιασμένη απαξίωση τους και την πώληση τους έναντι ευτελούς τιμήματος.

Στο θέμα των δαπανών για δημόσιες επενδύσεις παρατηρούμε κυρίως ότι η απορρόφηση του ΕΣΠΑ 20072013 ανήλθε σε ποσοστό 80,09%.

Θεωρούμε εντελώς παράλογο μέσα στην συγκεκριμένη οικονομική συγκυρία να μην απορροφάται το 100% των πόρων ειδικά, όταν τα συγκεκριμένα χρήματα είναι ίσως το μόνο θετικό της συμμετοχής της Ελλάδας στην ΕΕ. Η μη απορρόφηση κονδυλίων οφείλεται σε αρτηριοσκληρωτικές νοοτροπίες Δημοσίου και έλλειψη οργάνωσης. Οι υπερδεδεσμεύσεις για κάποια έργα έως και 150% δηλώνουν την υπεροκοστολόγηση έργων και προμηθειών μεταξύ πολιτικών και εργολάβων.

Τέλος, σχετικά με τα πρωτογενή πλεονάσματα θεωρούμε ότι δεν αποτυπώνονται στην πραγματική οικονομία, ασχέτως του τρόπου με τον οποίο υπολογίζονται στην οικονομική επιστήμη, εφόσον τα χρέη είναι υπέρογκα. Επισημαίνουμε ιδιαίτερα τις λογιστικές αλχημείες που παρατηρούνται στην σελ. 28 της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κάτι το οποίο από μόνο του θα μπορούσε να αποτελέσει επιχείρημα καταψήφησης του Απολογισμού.

Σχετικά με τον ισολογισμό του, οι ομοιότητες του 2014 με την σημερινή κατάσταση είναι κάτι παραπάνω από εξόφθαλμες, γεγονός που φανερώνει ότι μπορεί να έχουν αλλάξει τα πρόσωπα στην διακυβέρνηση της χώρας, αλλά οι πολιτικές δουλικότητας και εξασφάλισης των συμφερόντων των δανειστών παραμένουν οι ίδιες. Το ίδιο έργο βλέπουμε και τώρα με το σενάριο του κλεισίματος της δεύτερης αξιολόγησης, όπου οι εταίροι σας, σας επαινούν για τα μέτρα, τα οποία έχουν παρθεί έως τώρα, αλλά συγχρόνως σας προτρέπουν στην περαιτέρω υλοποίηση και των υπόλοιπων με στόχο πάντα βέβαια την πλήρη εξαθλίωση όλων των Ελλήνων.

Η Χρυσή Αυγή ως η μοναδική πολιτική δύναμη, που ενδιαφέρεται πραγματικά για την ευημερία του Ελληνικού λαού και μάχεται καθημερινά για να ανακτήσει η Ελλάδα την αξιοπιστία και την ανεξαρτησία της, θα αναδείξει παρακάτω με επίσημα στοιχεία του Κράτους και των ελεγκτικών του οργάνων την πλήρη αποτυχία του προϋπολογισμού και ακολούθως ισολογισμού, για το έτος 2014, καθώς και την επίπλαστη πραγματικότητα που τεχνηέντως διαμορφώθηκε, με σκοπό την εξαπάτηση των Ελλήνων.

Ως προς την απασχόληση του εργατικού δυναμικού σε εθνική βάση, το ποσοστό της ανεργίας μετριέται από την αναλογία των ανέργων στο εργατικό δυναμικό.

Εξετάζοντας αυτούς τους δύο δείκτες μαζί, είναι φανερό ότι η πτώση του ποσοστού της ανεργίας δεν οφείλεται στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Η ΕΛΣΤΑΤ χωρίζει τον πληθυσμό ανά ηλικιακή ομάδα, που δείχνει ότι το ποσοστό των νέων στην Ελλάδα μειώνεται σταθερά, ενώ ο αριθμός των ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας αυξάνεται σταθερά. Συγκρίνοντας την ηλικιακή ομάδα 15–29 ετών με την ομάδα των 45 και πλέον ετών, διαπιστώνουμε ότι η μείωση της νεανικότητας του πληθυσμού επιταχύνθηκε από το 2007, αντισταθμίζοντας την αύξηση του αριθμού των Ελλήνων ηλικίας 45 ετών και πάνω.

Ταυτόχρονα δε, έρχεται και η μείωση του αριθμού των κατοίκων ηλικίας 30–44 (2.442 εκατομμύρια το πρώτο τρίμηνο του 2014 εν συγκρίσει με 2.544 εκατομμύρια στο τέλος του 2008).

Είναι σίγουρο ότι αυτή η μείωση οφείλεται στο ότι τα άτομα αυτής της ηλικιακής ομάδας μετανάστευσαν στο εξωτερικό. Δεδομένων των πολύ υψηλών ποσοστών ανεργίας στην Ελλάδα (στο 26,8% τον Μάρτιο του 2014 με βάση τα εποχικά διορθωμένα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ), εκτιμάται ότι η μετανάστευση των Ελλήνων στο εξωτερικό θα αυξηθεί κατακόρυφα τα επόμενα χρόνια. Αυτή η συνδυασμένη απώλεια ανθρώπινου κεφαλαίου είναι ένας ακόμη λόγος για να καταστεί πολύ πιο δύσκολη η ανάκαμψη της Ελληνικής οικονομίας.

Τελευταίο, αλλά εξίσου σημαντικό, η μείωση του ποσοστού του ενεργού πληθυσμού κατάλληλο για εργασία σε συνδυασμό με την αύξηση του αριθμού των ηλικιωμένων ατόμων, προκαλεί σοβαρά προβλήματα στο συνταξιοδοτικό σύστημα της χώρας.

Το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών (current account deficit) που ανερχόταν σε 16,3% του ΑΕΠ το 2008, έχει μειωθεί σε 2,8% του ΑΕΠ.

Αυτό εκ πρώτης όψεως εμφανίζεται ως επιτυχία της οικονομικής πολιτικής. Στην πραγματικότητα, όμως δεν οφείλεται σε αύξηση των εξαγωγών, αλλά στη μείωση των εισαγωγών που κατέρρευσαν υπό το βάρος της συρρίκνωσης της εσωτερικής ζήτησης. Αυτό δεν αποτελεί θετική εξέλιξη, διότι οι εισαγωγές θα επιστρέψουν αμέσως μόλις εκκινήσει η διαδικασία ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας και τα ελλείμματα θα επανεμφανιστούν. Εάν το ισοζύγιο δεν μπορέσει να στηριχθεί στις εξαγωγές, θα αποτελεί έναν μόνιμο περιοριστικό παράγοντα της αύξησης του ΑΕΠ και η ελληνική οικονομία θα παραμένει «κλειδωμένη» σε χαμηλά επίπεδα παραγωγής.

Η αύξηση των εξαγωγικών επιδόσεων αποτέλεσε κύριο στόχο της πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, επιταχύνθηκαν οι διαρθρωτικές αλλαγές στην αγορά εργασίας, ώστε να μειωθεί το κόστος εργασίας. Έτσι, μεταξύ 2010 και 2014, το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος μειώθηκε κατά 17% έναντι των κυριότερων 37 ανταγωνιστριών χωρών της Ελλάδας. Αυτή, όμως, η πολιτική αποδείχθηκε μια κακή επιλογή, διότι η μεν εξαγωγική επίδοση παρέμεινε απελπιστικά χαμηλή, ενώ η εγχώρια ζήτηση δέχθηκε ισχυρό πλήγμα από τη μείωση των μισθών.

Έτσι, χωρίς αύξηση της εξωτερικής ζήτησης και με την εγχώρια ζήτηση να καταρρέει, η Ελλάδα απώλεσε το 1/4 του ΑΕΠ (από τα 240 στα 180 δισ.), έχασε το 1/10 του κεφαλαιακού αποθέματός της και έθεσε σε αναγκαστική αργία το 1/4 περίπου του εργατικού της δυναμικού, που απαξιώνεται τώρα εξαιτίας της υπερμεγέθους μακροχρόνιας ανεργίας.

Από την άλλη πλευρά, συνεχίζεται η τακτική της οικονομικής αφαίμαξης των νοικοκυριών, με πλήθος άμεσων και έμμεσων φόρων, που οδηγεί στην αδυναμία αποπληρωμής των τραπεζικών τους υποχρεώσεων.

Τον Μάιο του 2014, ο τομέας αυτός εξακολουθούσε να έχει σχεδόν 100 δισεκατομμύρια ευρώ σε ανεξόφλητο χρέος - 70.7 δις ευρώ σε στεγαστικά δάνεια και 27.8 δις ευρώ σε καταναλωτικά δάνεια - έναντι του αποθέματος των καταθέσεων όπου από 200 δις ευρώ το 2009, μειώθηκε στα 150 δις ευρώ στα τέλη του 2014.

Ακόμα πιο σημαντικό, οι ιδιωτικές επενδύσεις παρέμειναν σε ελεύθερη πτώση, αν και κατά το πρώτο τρίμηνο του 2014 η μείωση ήταν «μόνο» 7,9% έναντι του ίδιου τριμήνου το προηγούμενο έτος. Κατά τη διάρκεια του 2013, οι επενδύσεις μειώθηκαν με ρυθμό ακόμη και άνω του 10% σε ετήσια βάση. Η ανάκαμψη των επενδύσεων σε εξοπλισμό μεταφορών (θετική αύξηση κατά 23,6% σε ετήσια βάση) για το υπόλοιπο του έτους, αντισταθμίστηκε από την τεράστια πτώση επενδύσεων σε κατοικίες (κατά 25% σε ετήσια βάση) και τη μεγάλη πτώση επενδύσεων σε μηχανήματα (κατά 13,6%).

Στο πλαίσιο αυτό, η επισφαλής και ασταθής κατάσταση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος οφείλεται σε σημαντικό βαθμό στην πτώση επενδύσεων εκ μέρους του ιδιωτικού τομέα. Η κεφαλαιακή επάρκεια του δανειακού τομέα εξακολουθεί να είναι αδύναμη, καθιστώντας πολύ δύσκολη την πρόσβαση στην πιστωτική ρευστότητα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που είναι και η ραχοκοκαλιά της οικονομίας και δίνεται μόνο στις πιο ισχυρές και πιστοληπτικά πιο αξιόπιστες εταιρίες, μεγαλώνοντας έτσι την διαφορά μεταξύ των επιχειρήσεων δημιουργώντας ένα σαφώς μεροληπτικό επενδυτικό περιβάλλον, όπου ο ισχυρός γίνεται ισχυρότερος και ο μικρομεσαίος εξαφανίζεται.

Έτσι γεννήθηκε ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα των μεγάλων συστημικών τραπεζών, ο όγκος των μη εξυπηρετούμενων δανείων, ένα σύμπτωμα της παγίδας χρέους αποπληθωρισμού, στην οποία έχει εγκλωβιστεί η Ελλάδα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, το σύνολο των επισφαλών μη εξυπηρετούμενων δανείων ως ποσοστό του συνόλου των χρεογράφων, συμπεριλαμβανομένων των συνολικών δανείων και προκαταβολών, αυξήθηκε από 5% το πρώτο εξάμηνο του 2010 σε 25% το δεύτερο εξάμηνο του 2013. Σε απόλυτους όρους, αυτό σημαίνει αύξηση των συνολικών επισφαλών μη εξυπηρετούμενων δανείων της τάξης των 56 δις ευρώ (από 18.6 δις ευρώ σε 74.6 δις ευρώ), ενώ τα στοιχεία στο τέλος του 2014 δείχνουν περαιτέρω αύξηση του αποθέματος των μη εξυπηρετούμενων δανείων.

Σύμφωνα με το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή (PBO 2014), τα δάνεια που δεν εξυπηρετούνται για πάνω από 90 ημέρες ανήλθαν τον Απρίλιο του 2014 σε 77 δις ευρώ ή στο 36% του συνολικού χαρτοφυλακίου.

Από το σύνολο αυτό, τα 42 δις ευρώ είναι δάνεια προς μη χρηματοοικονομικές εταιρείες, τα 25 δις ευρώ είναι στεγαστικά δάνεια και τα 10 δις ευρώ είναι καταναλωτικά δάνεια. Αν συμπεριλάβουμε και τα δάνεια που έχουν ήδη αναδιαρθρωθεί, αλλά έχουν γίνει και πάλι μη εξυπηρετούμενα, το συνολικό ποσό φτάνει στα 86 δις ευρώ ή στο 40% του συνολικού δανειακού χαρτοφυλακίου.

Σύμφωνα με την έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, οι τέσσερις μεγάλες συστημικές τράπεζες κατέχουν κοντά στα 70 δις ευρώ από τα συνολικά 77 δις ευρώ σε μη εξυπηρετούμενα δάνεια.

Ως προς τη μείωση της αγοραστικής δύναμης, ο αποπληθωρισμός των μισθών στην Ελλάδα έχει πραγματοποιηθεί με ρυθμούς που δεν έχει ποτέ βιώσει ανεπτυγμένη χώρα στην μεταπολεμική εποχή.

Οι ονομαστικοί μισθοί στο πρώτο τρίμηνο του 2014 είναι κατά 24,8% χαμηλότεροι απ' ό,τι στο αποκορύφωμά τους στις αρχές του 2010, ενώ οι πραγματικοί μισθοί είναι κατά 28,7% χαμηλότεροι απ' ό,τι στην προηγούμενη κορυφή τους το 2010.

Η Ελλάδα γνώρισε ταχεία αύξηση των ονομαστικών μισθών μέχρι την κρίση, καθώς έκλεινε το χάσμα με τις άλλες χώρες της ευρωζώνης: το 2000. Ο μέσος μηνιαίος μισθός στην Ελλάδα ήταν το 58% του γερμανικού μέσου μηνιαίου μισθού. Το χάσμα μειώθηκε στο 70% έως το 2009, αλλά άρχισε να διευρύνεται και πάλι με το ξέσπασμα της κρίσης, έτσι ώστε το 2012 ο μέσος μισθός στην Ελλάδα ήταν 56% αυτού στην Γερμανία ή 2% μικρότερος από ό,τι ήταν το 2000. Η συγκριτική θέση βέβαια των Ελλήνων εργαζομένων συνεχίζει από το 2012 να υποβαθμίζεται ακόμη περισσότερο.

Δεδομένου ότι οι πραγματικοί μισθοί έχουν φτάσει σε επίπεδα υποσαχάρων χωρών, αυτό μας οδηγεί εκ του ασφαλούς στο συμπέρασμα ότι αυτοσκοπός των δανειστών και των εν Ελλάδι συνεργών τους, είναι η πλήρης φτωχοποίηση της Ελλάδας και η παράδοση του εθνικού της πλούτου.

Μια ακόμη παράμετρος που αξίζει να σημειωθεί είναι ο δανεισμός που παρουσιάζει αύξηση σε σχέση με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού κατά € 96.739.235.723,64 €, ανελθόντα συνολικά σε 162.037.235.723,64 €.

Έτσι για το οικονομικό έτος 2014, οι προβλέψεις εξόδων του Προϋπολογισμού της Κεντρικής Διοίκησης ανέρχονταν στο ποσό των € 123.858.000.000,00, διαμορφώθηκαν στο ποσό των €

218.896.733.997,93 και οι πληρωμές (πραγματικές δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού) ανήλθαν σε € 216.949.735.504,48, παρουσιάζοντας υπέρβαση σε σχέση με τις προβλέψεις ποσού € 93.091.735.504,48 και ποσοστού 75,16%.

Η υπέρβαση στα έξοδα οφείλεται κυρίως στην εξόφληση τίτλων με συμφωνία επαναγοράς (repas) ύψους € 88,5 δις, που χρησιμοποιήθηκαν για παροχή ρευστότητας.

Ουσιαστικά δανειζόμαστε για εξοφλούμε τα προηγούμενα χρέη του Ελληνικού Δημοσίου δεσμευμένοι σε ένα αέναο κύκλο συνεχούς δανεισμού και υποθήκευσης όλων των περιουσιακών στοιχείων του Ελληνικού Έθνους μέχρι την τελική εξόντωση του.

Ακόμη οι πληρωμές υποχρεώσεων από προγράμματα εξοπλισμού των Ενόπλων Δυνάμεων ανήλθαν σε € 345.425.693,79 και υπολείπονται σημαντικά του προϋπολογισθέντος ποσού των € 1.737.574.306,21.

Εν κατακλείδι όλα τα προαναφερόμενα στοιχεία από την πραγματική εικόνα της Ελληνικής οικονομίας, αλλά και από τα στοιχεία ενός ισολογισμού που απεικονίζει την ένδεια μιας καθοδηγούμενης οικονομικής πολιτικής, μας οδηγούν στο ασφαλές συμπέρασμα ότι κοινός στόχος όλων κυβερνήσεων που μετείχαν στα εθνοκτόνα μνημόνια είναι η παράδοση της χώρας, η οποία επιτυγχάνεται με το συνεχή δανεισμό, την καταστροφή των οικονομικών δυνατοτήτων των Ελληνικών οικογενειών και την αποδόμηση του αξιόμαχου των Ενόπλων Δυνάμεων από την συνεχή μείωση των ποσών για τον εξοπλισμό του.

Η Χρυσή Αυγή δεν υπέγραψε και δεν πρόκειται ποτέ να υπογράψει συμφωνίες υποδούλωσης και μέτρα, τα οποία οδηγούν το λαό μας στον αφανισμό.

Η Χρυσή Αυγή, όχι μόνο καταψηφίζει τον Απολογισμό και Ισολογισμό του οικονομικού έτους 2014, αλλά επιπρόσθετα καθιστά σαφές, πως η απόδοση των ευθυνών και η τιμωρία εκείνων που συνέβαλαν στην ολοκληρωτική καταστροφή της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας θα είναι ένα από τα κυριότερα έργα της επερχόμενης Εθνικής Κυβερνήσεως της Χρυσής Αυγής.

Ευάγγελος Καρακώστας

Βουλευτής Βοιωτίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ
ΙΩΑΝΝΗ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΛΕΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Αγορητή της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ

Ιωάννη Κουτσούκου

Βουλευτή Ηλείας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Το 2014 ήταν μια χρονιά, η πέμπτη στη σειρά, της προσπάθειας που ξεκίνησε το 2010 για την έξοδο της χώρας από την κρίση.

Το 2010 ξεκινήσαμε μόνοι μας, με όλους απέναντι, χαράξαμε Εθνική στρατηγική για να αποφύγουμε την άτακτη χρεοκοπία, καθώς τα υπερβολικά –πρωτοφανή ελλείμματα και ο διπλασιασμός του χρέους μέσα σε λίγα χρόνια – από το 2004 – οδήγησαν σε κρίση δανεισμού και ρευστότητας το Ελληνικό Κράτος. Έλλειμμα το 2009, 15,7 ΑΕΠ, χρέος 360 δισ. περίπου.

Η προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης μέχρι το 2012 απέδωσε μειώνοντας σημαντικά το έλλειμμα (το διαρθρωτικό δημοσιονομικό έλλειμμα από 19,1% του ΑΕΠ, πήγε στο 8,3% το 2011 και στο 2,6% το 2012) βάζοντας τη βάση για πλεονάσματα από το 2013 και μετά.

Το 2014 από την άποψη των δημοσιονομικών και μακροοικονομικών μεγεθών ήταν μια χρονιά που μας έδωσε τη δυνατότητα να αισιοδοξούμε για την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια.

Τα επιτεύγματα – χάρη στους κόπους και τις θυσίες του ελληνικού λαού και της σκληρή προσπάθεια από το 2010 αποτυπώνονται στην εξάλειψη των δίδυμων ελλειμμάτων, καθώς το 2013 το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών κατέγραψε πλεόνασμα 0,6% του ΑΕΠ, είχαμε πρωτογενές πλεόνασμα και στο τέλος του 2014 περάσαμε από την ύφεση στην ανάπτυξη για πρώτη φορά από το 2008.

Οι κόποι και οι θυσίες του λαού θα ήταν λιγότεροι και τα αποτελέσματα θα είχαν έρθει γρηγορότερα, αν δεν είχε επιλεγεί ο δρόμος του επικίνδυνου και άκρατου λαϊκισμού, της αντιμνημονιακής ρητορείας και των ακραίων αντιδράσεων κάθε λογής αγανακτισμένων, αν η ΝΔ αντί για τα Ζάππεια είχε προσχωρήσει στην εθνική στρατηγική από το 2010, αν είχαμε αποφύγει το κόστος των διπλών εκλογών του 2012.

Βέβαια, η αναδρομή αυτή θα είχε δευτερεύουσα αξία αν η πορεία εξόδου από τα μνημόνια είχε ολοκληρωθεί, καθώς ο λαϊκισμός, τα ψέματα και οι αυταπάτες ανέτρεψαν αυτή την πορεία και εγκλώβισαν τη χώρα σε ένα τρίτο επαχθέστερο μνημόνιο, τα μέτρα του οποίου, 12,5 δισ., τα

υφίστανται καθημερινά οι Έλληνες πολίτες με φόρους παντού, με περικοπές κοινωνικών παροχών και συντάξεων με επιστροφή στην ύφεση.

Στις αιτιάσεις σας απέναντι στην κριτική μας, ότι δηλαδή «δεν καταστρέψαμε εμείς τη χώρα» η απάντηση είναι ότι καταστρέψατε τη δυνατότητα της χώρας για έξοδο από τα μνημόνια

Ο Προϋπολογισμός του 2014 είχε πολύ πιο φιλόδοξους στόχους για αύξηση εσόδων κατά 2,1 δισ., μείωση δαπανών 3,1 δισ. και πρωτογενές πλεόνασμα 2,9 δισ. ή 1,6% ΑΕΠ.

Η απόκλιση που οφείλεται κυρίως στα έσοδα, δεν αναιρεί το επίτευγμα του πρωτογενούς πλεονάσματος κατά 673,6 εκατ. ή 0,38% ΑΕΠ σύμφωνα με την Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (σελ. 26), αποτέλεσμα όμως πολύ βελτιωμένο σε σχέση με τις προβλέψεις του ΜΠΔΣ για 412 εκατ. πρωτογενές πλεόνασμα.

Αξίζει πράγματι να θυμίσουμε σε ποιες πολιτικές συνθήκες υλοποιήθηκε ο Προϋπολογισμός του 2014, καθώς τους τελευταίους μήνες υπήρξε πλήρης υπονόμηση από την τότε αξιωματική αντιπολίτευση και τους συνεταίρους της που καλούσαν τον κόσμο σε στάση πληρωμών.

Ο κ. Καμμένος έλεγε δε θα πληρώσει τον ΕΝΦΙΑ, ο κ. Τσίπρας θα τον καταργούσε, торπίλisan τη ρύθμιση των 100 δόσεων για οφειλές στο Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία (ν. 4305/31-10-2014, Αρ. 51-54), είτε λέγοντας ψέματα (κ. Τσίπρας σε τηλεοπτική εκπομπή ότι πήραμε το νόμο πίσω), είτε υποσχόμενοι «Σεισάχθεια».

Με την εκβιαστική λογική της διάλυσης της Βουλής και της προκήρυξης εκλογών υπονόμεισαν και το κλείσιμο της πέμπτης αξιολόγησης και η χώρα απώλεσε εκτός από τα ANFA's και την ευκαιρία για να βγει στις αγορές, με βάση το σχέδιο μας για την πιστωτική προληπτική γραμμή που θα αξιοποιούσε τα 11 δισ. του Τ.Χ.Σ., υπόλοιπο από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Θυμίζω για την ιστορία ότι τότε η διαφορά με τους εταίρους μας ήταν περίπου 2 δισ. (έλεγαν για μέτρα 3 δισ. – 900 εκατ. το email Χαρδούβελη), ας τα συγκρίνουμε με τα 12,5 δισ. του Μνημονίου Τσίπρα – Καμμένου, στο τραπέζι δεν υπήρχε το εργασιακό και η μείωση του Φ.Π.Α στα νησιά, ούτε πολύ περισσότερο το Υπερταμείο των 100 ετών που δέσμευσε τη δημόσια περιουσία υπό τον έλεγχο των δανειστών.

Η Κυβέρνηση Τσίπρα- Καμμένου όπως προέκυψε από τις Εκλογές του Γενάρη 2015 είχε τη δυνατότητα να αξιοποιήσει το αποτέλεσμα της πεντάχρονης προσπάθειας των κόπων και των θυσιών του Ελληνικού λαού, καθώς παρέλαβε:

— Πρωτογενές πλεόνασμα, για πρώτη φορά μετά το 2008.

- Θετικό ρυθμό ανάπτυξης, έστω και χαμηλό.
- Βελτιωμένο συνολικά το προφίλ του χρέους μετά το P.S.I. και O.S.I., χαμηλότερα επιτόκια, μικρότερο κατά 50% κόστος εξυπηρέτησης, δέσμευση των εταίρων μας (Νοέμβριος 2012- Δεκέμβριος 2012, Eurogroup – Συμβούλιο) για βελτίωση των όρων εξυπηρέτησης.
- Απόφαση της 21^{ης} Φεβρουαρίου του 2012 του Eurogroup για επιστροφή κερδών των Ευρωπαϊκών Κεντρικών Τραπεζών από τη διακράτηση των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου (τα γνωστά ANFA's και SNP's).
- Υπόλοιπο 11 δισ. στο ΤΧΣ(το επέστρεψε ο κ. Βαρουφάκης).
- Πρόβλεψη όλων των διεθνών οργανισμών για θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης το 2015
- Βελτίωση Οικονομικού Κλίματος.

Θα μπορούσε δηλαδή η νέα Κυβέρνηση να κλείσει το πρόγραμμα με μια σοβαρή διαπραγμάτευση, να διασφαλίσει τη βιωσιμότητα του χρέους, να συνεχίσει και να εντείνει τις πολιτικές επιστροφής πλεονάσματος και μείωσης φόρων που ξεκίνησε το 2014 (Κοινωνικό Μέρισμα- Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα- Φ.Π.Α. εστίασης κλπ.)

Η Κυβέρνηση όμως με ευθύνη Τσίπρα – Καμμένου, δέσμια των ψεμάτων και των αυταπατών επέλεξε μια τυχοδιωκτική πολιτική που ζημίωσε τη χώρα, από 45 δισ. έως 100 δισ. κυμαίνονται οι εκτιμήσεις, (απώλεια ΑΕΠ-εκροή καταθέσεων-κόστος Μνημονίου) και με όρους Εθνικής ήττας (δεν είναι ήττα των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μόνο, αλλά της χώρας μας), δέσμευσε στο 3^ο Μνημόνιο με τόσο δυσβάσταχτα μέτρα, όπως αυτά του 2015, του 2016 και του Προϋπολογισμού του 2017 που πλήρωσαν και πληρώνουν οι πολίτες.

Προσπαθούμε τώρα να γυρίσουμε εκεί που ήμασταν πριν 2 χρόνια.

Δυστυχώς όμως τα πράγματα δυσκολεύουν καθημερινά, καθώς έχει εξαντληθεί φοροδοτική ικανότητα των πολιτών, το αποδεικνύει η αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών στο Δημόσιο στα 92 δισ., η αύξηση των ληξιπρόθεσμων στα Ασφαλιστικά Ταμεία στα 17 δισ. και των οφειλών στις ΔΕΚΟ, ενώ οι νέοι φόροι στραγγίζουν την ανάπτυξη, οι περικοπές δοκιμάζουν τους πλέον αδύναμους συμπολίτες μας.

Το αισιόδοξο σενάριο για ανάπτυξη 2,7% το 2017 αμφισβητείται σοβαρά, καθώς οι αιρέσεις και οι αβεβαιότητες είναι πολύ μεγάλες(βλ. Έκθεση του Γ.Π.Τ.Β.- Δημοσιονομικού Συμβουλίου κλπ.).

Για τον ισολογισμό του 2014 σημειώνω τις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου ιδίως αυτές που αφορούν τη μη τήρηση του διπλογραφικού συστήματος και την έλλειψη αποτίμησης της αξίας των παγίων του Ελληνικού Δημοσίου ώστε να προσδιορίζεται η καθαρή θέση.

Οι παρατηρήσεις αυτές έχουν πλέον διαφορετική -σημαίνουσα θα έλεγα- αξία καθώς τώρα το ΤΑΙΠΕΔ και οι συμμετοχές του Ελληνικού Δημοσίου ανήκουν πλέον στο Υπερταμείο και διοικούνται από τους δανειστές.

Ανοίγω μια μικρή παρένθεση. Τι επιπτώσεις θα έχει ο ρόλος που αναθέσαμε στους δανειστές, ως αποτέλεσμα της «υπερήφανης» διαπραγμάτευσης, φάνηκε τις τελευταίες μέρες από τις παρεμβάσεις στις διοικήσεις των τραπεζών.

Για να αλλάξει αυτή η πορεία στην οποία εγκλωβίσατε τη χώρα, θέλει ένα άλλο σχέδιο, που θα διασφαλίζει προσέλκυση επενδύσεων, μείωση φορολογικών βαρών, προοδευτικές μεταρρυθμίσεις και κινητοποίηση δυνάμεων στην παραγωγή και την κοινωνία.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο στο πλαίσιο μιας εθνικής συνεννόησης και όχι μιας επίπλαστης δικομματικής αντιπαράθεσης που καταλήγει στην συνέχιση των αδιεξόδων.

Εμείς, όπως είναι φανερό, θα υπερψηφίσουμε και τον απολογισμό και τον ισολογισμό.

Κλείνοντας, μου δίνεται η ευκαιρία να κάνω μια παρατήρηση, που συνδέεται και με τις τρέχουσες εξελίξεις και με τα σημερινά, δηλαδή, με τις εκλογές στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Δυστυχώς, ο λαϊκισμός, τα ψέματα, οι αντισυστημικές δήθεν ψευτοεπαναστάσεις οδηγούν σε κολωτούμπες, οδηγούν σε αδιέξοδα, δεν λύνουν τα προβλήματα, τα αναπαράγουν σε ένα επικίνδυνο μείγμα εθνικισμού και λαϊκισμού, το οποίο είναι, δυστυχώς, πάρα πολύ επικίνδυνο για τις εξελίξεις σε όλο τον κόσμο, στην Ευρώπη. Θα έλεγα, ότι πολλοί εδώ στη χώρα μας, αν όχι από τους παρόντες, γιατί από εκείνους που λαϊκίζανε και μας καταγγέλλανε εκείνη την περίοδο, άλλοι είναι στα υπουργικά έδρανα, άλλοι είναι εκτός της πλειοψηφίας, χρησιμοποίησαν, ακριβώς, αυτούς τους όρους του λαϊκισμού, του εθνικισμού και της δήθεν ψευτοεπανάστασης, που μας οδήγησε σε αυτό τον εγκλωβισμό και σε αυτά τα αδιέξοδα για τη χώρα μας.

Ιωάννης Κουτσούκος

Βουλευτής Ηλείας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας

Νικόλαου Καραθανασόπουλου

Βουλευτή Αχαΐας

(Η εισήγηση του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους την 9.11.2016)*

«ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ειδικός Αγορητής του Κ.Κ.Ε.): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Το Κ.Κ.Ε. καταψηφίζει και τον απολογισμό και τον ισολογισμό για το 2014, όπως έκανε και με τον προϋπολογισμό του 2014, δηλαδή τον Δεκέμβριο του 2013.

Η όλη συζήτηση για την επικύρωση του Ισολογισμού - Απολογισμού του 2014 αποτελεί μια ακόμη ευκαιρία για μια ανούσια αντιπαράθεση ανάμεσα στα κόμματα της κυβέρνησης, από τη μια μεριά και στα κόμματα του ευρωμονόδρομου της αντιπολίτευσης από την άλλη πλευρά. Μια αντιπαράθεση άνευ ουσίας για το ποιος είναι ο καλύτερος διαχειριστής των συμφερόντων του μεγαλοκεφαλαίου και ταυτόχρονα, μέσα από αυτή την αντιπαράθεση, να συγκαλύψουν επί της ουσίας την συμφωνία που έχουν τα κόμματα αυτά, είτε είναι στην κυβέρνηση, είτε είναι στην αντιπολίτευση, στις στρατηγικές επιλογές που εξυπηρετούν ακριβώς τις ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων.

Διότι και η νέα κυβέρνηση πήρε την σκυτάλη από την προηγούμενη κυβέρνηση της Ν.Δ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχοντας τον ίδιο στόχο.

Ποιος είναι λοιπόν ο κοινός στόχος των δύο κυβερνήσεων που διαδέχθηκε η μία την άλλη; Από τη μια μεριά, η υλοποίηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, δηλαδή της εξυγίανσης των δημοσιονομικών σε βάρος του λαϊκού εισοδήματος και από την άλλη μεριά, η υλοποίηση όλου αυτού του συνόλου των μεταρρυθμίσεων, οι οποίες θωρακίζουν την ανταγωνιστικότητα και διασφαλίζουν την καπιταλιστική κερδοφορία. Δηλαδή, ο κοινός στόχος των δύο αυτών κυβερνήσεων που αλληλοδιαδέχεται η μία την άλλη δεν είναι τίποτα άλλο από την υλοποίηση των επιλογών της αστικής τάξης της χώρας μας σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης.

Και ο Ισολογισμός - Απολογισμός για το 2014 αναδεικνύει αυτές τις πλευρές, ιδιαίτερα είναι αποκαλυπτικός όσον αφορά τα θύματα της δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Να δούμε λίγο πιο συγκεκριμένα: Με βάση τα στοιχεία και τα μεγέθη τα οποία καταγράφονται. Όσον αφορά το σκέλος των εσόδων, τι μπορούμε να παρατηρήσουμε για το 2014; Παράδειγμα στο σκέλος της έμμεσης φορολογίας υπάρχει μια υπέρ απόδοση των εσόδων που αφορούν τα φυσικά πρόσωπα 114%, δηλαδή 14% πάνω από αυτά που προέβλεπε ο Προϋπολογισμός του 2014. Άρα, λοιπόν τα φυσικά πρόσωπα υπέρ φορολογήθηκαν σε σχέση και με το στόχο του κρατικού προϋπολογισμού. Τα εισοδήματα, δηλαδή, κατά κυριολεξία των λαϊκών νοικοκυριών, ενώ αντίθετα παρατηρούμε, ότι υπάρχει μια τεράστια απόκλιση σε σχέση με αυτά που προϋπολογίστηκαν και με την απόδοση. Που υπάρχει αυτή η απόκλιση; Υπάρχει απόκλιση στη φορολογία των νομικών προσώπων κατά 1,1 δισ. ευρώ, είναι η απόκλιση αυτή και επειδή το 1,1 δισ. ευρώ δεν λέει και πολλά πράγματα. Σε σχέση με το στόχο είναι μια απόκλιση 32%, δηλαδή συγκεντρώθηκαν τα 2/3 ακόμα και αυτής της «κουτσουρεμένης» φορολογίας που πληρώνουν τα νομικά πρόσωπα και το υπόλοιπο 1/3 δεν εκπληρώθηκε ο στόχος αυτός. Με αποτέλεσμα η συνολική επιβάρυνση των νομικών προσώπων ως συμμετοχή στο σύνολο των φορολογικών εσόδων, να φτάσει το «γελοίο νούμερο» του 5,3%.

Και από αυτή την άποψη αποτελεί πρόκληση ο ισχυρισμός των κομμάτων, που στηρίζουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και της Ν.Δ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του «Ποταμιού» και των υπολοίπων του ευρώ μονόδρομου, ότι υπέρ φορολογούνται οι επιχειρήσεις.

Εκτός και αν στις επιχειρήσεις βάζουν τους επαγγελματίες-τους αυτοαπασχολούμενους. Είναι άλλο πράγμα αυτοί και άλλο πράγμα οι επιχειρήσεις οι ανώνυμες εταιρείες οι μονοπωλιακοί όμιλοι, που όχι μόνο δεν φορολογούνται αλλά υπάρχουν και ειδικά- σκανδαλώδη φορολογικά καθεστώτα τα οποία διατηρούνται ακόμη και σήμερα, όπως είναι για τους εφοπλιστές.

Άρα, λοιπόν το πρώτο στοιχείο το οποίο προκύπτει από το σκέλος των εσόδων, πολύ δε περισσότερο το επιβεβαιώνει και η έμμεση φορολογία, που είναι κατεξοχήν αντιλαϊκή φορολογία που αυξήθηκαν τα έσοδα σε σχέση με το 2013 κατά 2,5% στο Φ.Π.Α, όπως επίσης και ο φόρος στην ακίνητη περιουσία το γνωστό «χαράτσι», γιατί εδώ υπάρχει και το ΕΕΤΗΔΕ της ΔΕΗ, δηλαδή και ο ΕΝΦΙΑ, όπου αυξήθηκε 10% σε σχέση με το 2013.

Άρα, λοιπόν από το σκέλος των εσόδων αυτοί οι οποίοι ουσιαστικά δέχθηκαν τη φοροεπιδρομή ήταν τα λαϊκά εισοδήματα. Αλλά αντίστοιχη εικόνα παρουσιάζει και στο σκέλος των δαπανών. Να αναφέρω μόνο ένα στοιχείο: Πόσο μειώθηκε σε σχέση με το 2013 η χρηματοδότηση των νομικών προσώπων, τα οποία είναι ιδρύματα και οργανισμοί υγείας, πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης. Μειώθηκε σε σχέση με το 2013 κατά 13,4% η χρηματοδότηση.

Αν το δούμε πιο αναλυτικά, κατά 8,9% μειώθηκε η χρηματοδότηση στον ΟΓΑ, κατά 11% περίπου στο Ι.Κ.Α., κατά 21% στον Οργανισμό Αυτοαπασχολούμενων, κατά 48% στο NAT και 40% στον ΕΟΠΥΥ, σε σχέση με το 2013.

Αρα, λοιπόν, και στο σκέλος της περιστολής των δαπανών, επί της ουσίας, η κρατική επιχορήγηση μειώθηκε στις δαπάνες, που αφορούν στην υγεία και στην κοινωνική πρόνοια.

Από αυτή την άποψη, επιβεβαιώνεται, για ακόμη μια φορά, και στο σκέλος εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του 2014, ότι ήταν ένας ταξικός Προϋπολογισμός, ένας σκληρός αντιλαϊκός Προϋπολογισμός, αναδιανομής σε βάρος του λαού και προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου.

Αν με αυτό συνδέσουμε και τα υπόλοιπα μέτρα, που πήρε η Κυβέρνηση της εποχής εκείνης, πάνω στα οποία πατάει η σημερινή Κυβέρνηση, για να συνεχίσει και να ολοκληρώσει το αντιλαϊκό έργο, πρέπει να προσθέσουμε τις αλλαγές, οι οποίες έγιναν, οι γνωστές μεταρρυθμίσεις, που έχουν ταξικό πρόσημο. Τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, τις μειώσεις στους μισθούς, το σταδιακό ξήλωμα του ασφαλιστικού μέχρι την οριστική κατεδάφιση από τη σημερινή Κυβέρνηση, την απελευθέρωση των αγορών, επί της ουσίας, μέσα από τη λογική του ανοίγματος των λεγόμενων κλειστών επαγγελμάτων, το βίαιο εκτοπισμό των αυτοαπασχολούμενων επαγγελματιών της φτωχομεσαίας αγροτιάς από την αγορά και την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων.

Σ' αυτό ακριβώς το πλαίσιο, σ' αυτή ακριβώς τη λογική, ήρθε το τρίτο μνημόνιο από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, που στηρίχθηκε και από άλλα κόμματα τον Αύγουστο του 2015, το οποίο κλιμάκωσε, νομιμοποίησε το σύνολο των αντιλαϊκών μέτρων των κυβερνήσεων Ν.Δ. - ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πάνω σε αυτά προσθέτει καινούργια μέτρα, ολοκληρώνοντας επί της ουσίας το έργο.

Από αυτή, λοιπόν, την άποψη είναι φανερό ότι και με τη νέα αξιολόγηση, τη δεύτερη, που επιδιώκει η σήμερα Κυβέρνηση, νέα αντιλαϊκά μέτρα θα έρθουν να κλιμακωθούν, άλλωστε μόνο τους άξονες της συζήτησης να δούμε, δηλαδή το ότι ολοκληρώνεται πλέον η επίθεση στην αγορά εργασίας, ξανανοίγει το ασφαλιστικό στο όνομα της μη βιωσιμότητας, νέα μέτρα, τα οποία θα πρέπει να ληφθούν για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2017, για την επίτευξη του «ματωμένου» πρωτογενούς πλεονάσματος, αναδεικνύουν ότι και η νέα αυτή αξιολόγηση, που η επιτυχία της θα σηματοδοτήσει νέα αντιλαϊκά μέτρα.

Ακόμη και αν διευκολυνθεί η Κυβέρνηση στο Eurogroup της 5ης Δεκεμβρίου για την προσωρινή διαχείριση του κρατικού χρέους, αυτό δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα προς όφελος του

λαού, αντίθετα, ενδεχομένως να συνοδεύεται και με ένα νέο μνημόνιο την άνοιξη του 2017, το τέταρτο μνημόνιο.

Επί της ουσίας, τα όποια χρήματα εξοικονομήσει ο κρατικός κορβανάς από τη διαχείριση και την εξυπηρέτηση του κρατικού χρέους, θα κατευθυνθούν στη στήριξη των αναγκών, μέσω του νέου αναπτυξιακού νόμου ή και της χρηματοδότησης ή της μείωσης της φορολογικής επιβάρυνσης των επιχειρηματικών ομίλων.

Άρα, λοιπόν, αυτό το οποίο συνάγεται πολύ καθαρά είναι, ότι οι θυσίες, οι οποίες επιβάλλονται στο λαό, στο όνομα της καπιταλιστικής ανάκαμψης, είναι θυσίες χωρίς ημερομηνία λήξης, γιατί ακόμη και αυτή η περιλάλητη καπιταλιστική ανάκαμψη, αν έρθει, για τη διατήρησή της θα κληθεί πάλι ο λαός να υποστεί νέες θυσίες, για να μπορέσει να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα και η καπιταλιστική κερδοφορία.

Και από αυτήν την άποψη, επί της ουσίας, βγαίνει το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει διέξοδος προς όφελος της εργατικής τάξης και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, στα πλαίσια του συγκεκριμένου συστήματος, ανεξάρτητα των πολιτικών που εφαρμόζονται, ανεξάρτητα ποια κόμματα βρίσκονται στη διαχείριση και στη διακυβέρνηση. Δηλαδή, δεν έχει καμία σημασία εάν το αυτοκίνητο κινείται στην δεξιά ή στην αριστερή λωρίδα ενός δρόμου που οδηγεί στην ραγδαία επιδείνωση στις θέσεις του λαού, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και του καπιταλιστικού κέρδους.

Από αυτήν την άποψη δεν πρέπει να υπάρχει καμία αναμονή στις σημερινές συνθήκες, αλλά αντίθετα να συντρίψουμε τους νέους και την προσπάθεια την οποία συνολικά το σύστημα με τα κόμματα του προσπαθεί να επιβάλει, δηλαδή, την αποδοχή της μοιρολατρίας, της μείωσης των απαιτήσεων και να βάλουμε στην προμετωπίδα την ανάγκη ικανοποίησης του συνόλου των σύγχρονων και διευρυμένων λαϊκών αναγκών, της αποκατάστασης των τεράστιων απωλειών, πράγμα το οποίο θα σηματοδοτήσει και πρέπει να σηματοδοτήσει την ανάγκη για μια γενικευμένη αντεπίθεση, μια αντεπίθεση, η οποία δεν θα περιορίζεται στα πλαίσια του συστήματος, αλλά θα ανοίγει το δρόμο για ριζικές αλλαγές σε επίπεδο οικονομίας και κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ «ΠΟΤΑΜΙΟΥ»
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΜΥΡΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Αγορητή του «ΠΟΤΑΜΙΟΥ»

Γεώργιου Αμυρά

Βουλευτή Β' Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Θα ξεκινήσω την εισήγησή μου κάνοντας δυο διαδικαστικές παρατηρήσεις. Η μία αφορά τη χρονική στιγμή και η άλλη την ουσία της ψήφου. Σήμερα, δύο χρόνια σχεδόν μετά, συζητάμε για την κύρωση του ισολογισμού και απολογισμού του έτους 2014. Αυτή η χρονική απόσταση μας δίνει αφενός την άνεση να αντιμετωπίσουμε τα πράγματα πιο ψύχραιμα, αλλά από την άλλη όμως δείχνει το μη πρακτικό αυτής της διαδικασίας.

Θα πρέπει λοιπόν να ρυθμίσουμε διαφορετικά τον τρόπο και τους χρόνους αυτού του είδους των συνεδριάσεων και των συζητήσεων για να έχει και μια πρακτική σημασία το αποτέλεσμα και των ψηφοφοριών. Και έρχομαι στη δεύτερη παρατήρηση, την ουσία της ψήφου. Είναι παράδοξο να υπερψηφίζει η κυβερνητική πλειοψηφία κάτι που αντίκειται στα ιερά και τα όσια της. Γνωρίζω ότι ψηφίζουμε για την διαδικαστική λειτουργία του απολογισμού και ισολογισμού του 2014, όμως μία τέτοια ψήφος ισοδυναμεί με την αποδοχή των οικονομικών πεπραγμένων του 2014. Θα πρέπει επομένως να επανεξετάσουμε κάποια διαδικαστικά ζητήματα και κυρίως το θέμα της χρονικής απόστασης μέχρι την κύρωση του Ισολογισμού και Απολογισμού του Προϋπολογισμού ενός έτους.

Στην ουσία της συζήτησης, θα ήθελα να αναφέρω πως το 2014 ήταν μια χρονιά ορόσημο. Ήταν η χρονιά του «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω», ήταν η χρονιά του «έρχεται το ένα άρθρο σε ένα νόμο που θα καταργήσει τα Μνημόνια και τον ΕΝΦΙΑ». Ήταν όμως, και μια χρονιά που η χώρα βρισκόταν, έστω και δειλά, προ της εξόδου των μνημονίων και της κρίσης.

Σήμερα, το 2016, οι συγκρίσεις σε σχέση με το 2014 είναι καταλυτικές. Από την -έστω και δειλή- έξοδο από το Μνημόνιο που είμασταν ως χώρα τότε, είμαστε σε 3^ο Μνημόνιο και δυστυχώς, συζητάμε πάλι για το ενδεχόμενο ενός 4ου μνημονίου. Το 2014, δεν γίνονταν κατασχέσεις πρώτης κατοικίας, ούτε από τις τράπεζες, πόσο μάλλον από την Εφορία, δηλαδή το Δημόσιο. Και οι εκφραστές της κυβερνητικής πλειοψηφίας δεν έχουν ακόμα τοποθετηθεί ευθέως για το αν πρέπει η Εφορία να κάνει πλειστηριασμούς, να κατάσχει σπίτια οφειλετών και δη, πρώτης κατοικίας.

Στην ανάλυση των στοιχείων του Ισολογισμού και Απολογισμού του 2014 παρατηρούμε ότι από την κατάσταση της χρηματοδοτικής επίδοσης 2014, (σελίδα 2 της Έκθεσης) έχουμε κάποια αρχικά νούμερα που δείχνουν εντυπωσιακά. Το 2014 παρουσιάζεται αύξηση στα βεβαιωθέντα έσοδα κατά 9,2% σε σύγκριση με το 2013, από 52,3 δισ. € το 2013, σε 57,1 δισ. € το 2014. Επίσης, σε σύγκριση με το 2013, το 2014 παρουσιάζει μείωση των λειτουργικών εξόδων κατά 12,3%, δηλαδή, από 55,7 δισ. € το 2013 στο 48,8 δισ. € το 2014 ενώ το πρωτογενές έλλειμμα μειώθηκε από 20,1 δισ. € το 2013 σε 5,1 δισ. € το 2014.

Υπάρχουν βεβαίως και αδύναμα στοιχεία, από αυτά που σε κάνουν να ανησυχείς, όπως για παράδειγμα, στην Κατάσταση Ταμειακών Ροών (σελίδα 3), δηλαδή στην εισπραξιμότητα. Σε ό,τι αφορά τα έσοδα και τις πληρωμές και σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, παρατηρούμε ότι ενώ αυξήθηκαν οι βεβαιωθέντες φόροι, δεν πληρώθηκαν κι έτσι αυξήθηκαν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των ιδιωτών προς το κράτος. Η είσπραξη εσόδων από μη φορολογικά έσοδα είναι μειωμένη κατά 35% ενώ τα βεβαιωθέντα ήταν 29% περισσότερα το 2014 από το 2013.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, βλέπουμε ότι παρουσιάζεται μείωση των πληρωμών του κράτους για επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις κατά 22%. Αυτό είναι ένα θέμα σημαντικό, που έχει να κάνει και με την πορεία της επανεκκίνησης αναπτυξιακών και επενδυτικών σχεδίων. Με απλά λόγια, το δημόσιο «πάγωσε» τις οφειλές του προς τους ιδιώτες, κάτι που δυστυχώς συνεχίζεται μέχρι και σήμερα με αποτέλεσμα να έχουν φτάσει οι οφειλές προς τους ιδιώτες σε δυσθεώρητα ύψη. Ένα επίσης εντυπωσιακό στοιχείο είναι το γεγονός ότι, παρά τις περικοπές των συντάξεων, η συνταξιοδοτική δαπάνη δημοσίων υπαλλήλων και άλλων λειτουργών αυξήθηκε το 2014 σε σχέση με το 2013 κατά 4,1%. Δεν προκύπτει από την Έκθεση ο λόγος για τον οποίο υπήρξε αυτή η αύξηση αλλά φαντάζομαι ότι οφείλεται στη μαζική έξοδο στη σύνταξη πολλών δημοσίων υπαλλήλων. Τέλος, οι αμοιβές για πληρωμές μισθοδοσίας ΝΠΔΔ αυξήθηκαν κατά 2%. Αυτό μου δίνει μία καλή ευκαιρία να ρωτήσω εάν επιτέλους έχουν απογραφεί τα εκατοντάδες ΝΠΙΔ και ΝΠΔΔ που χρηματοδοτούνται κατά 50% του προϋπολογισμού τους από τη Γενική Κυβέρνηση.

Την ίδια στιγμή, τα βεβαιωθέντα έσοδα από έμμεσους φόρους διαρκώς μειώνονται. Οι έμμεσοι φόροι που από την αρχή της κρίσης αυξάνονται συνεχώς και οδηγούν πολλές επιχειρήσεις είτε να κλείσουν λόγω έλλειψης ρευστότητας ή πελατείας είτε να φοροδιαφύγουν. Στη Έκθεση (σελίδα 18) παρατηρούμε ότι από 27,2 δισεκατομμύρια ευρώ το 2011, τα βεβαιωθέντα έσοδα των έμμεσων φόρων έπεσαν σε 25,15 δις το 2012, σε 23,5 δις το 2013 ενώ το 2014 ξανανέβηκαν για πρώτη φορά

στα 24,5 δισ. ευρώ. Αυτό ίσως να οφείλεται -και είναι και ένα ερώτημα- κατά κύριο λόγο στις προσαυξήσεις από πρόστιμα και χρηματικές ποινές στους έμμεσους φόρους που από 1,2 δισ. το 2013, πήγαν στο 1,8 δισ. ευρώ το 2014. Σημειώνεται μάλιστα στην Έκθεση ότι η εισπραξιμότητα αυτών των προστίμων είναι πολύ μικρή, άρα η αύξηση του 2014 σε σχέση με το 2013, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί πολύ αδύναμη.

Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι έχουμε μπει σε έναν φαύλο κύκλο. Ο πολίτης επιβαρύνεται με αυξημένα φορολογικά βάρη και δημοσιονομικώς δεν έχουμε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Είναι αυτή η ψαλίδα που διαρκώς μεγαλώνει και αποτελεί μια από τις βασικές αιτίες του λόγου για τον οποίο όχι μόνο μπαίνουμε πιο βαθιά αλλά δεν βγαίνουμε από τα Μνημόνια.

Σε έναν απολογισμό μεγάλο ενδιαφέρον έχει βεβαίως και η απόκλιση από τον προϋπολογισμό που είχε γίνει, ωστόσο εκείνες οι χρονιές 2013, 2014 και βεβαίως και το 2015, θα έλεγα ότι είχαν χαρακτηριστεί από μια απρόβλεπτη ανωμαλία και στα δημοσιονομικά και στην ιδιωτική οικονομία. Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, τότε προέβλεπε παραπάνω έσοδα από ό,τι επιτεύχθηκε με τον απολογισμό (σελίδα 61), όπως επίσης και μικρότερο πλεόνασμα.

Πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί όταν διαβάζουμε λογιστικά και μακροοικονομικά νούμερα, γιατί είναι εξαιρετικά ικανά αυτά από μόνα τους να κρύβουν την αλήθεια ή να την παρουσιάζουν με έναν τρόπο που, ενδεχομένως, να μην αντιστοιχεί στην πραγματικότητα.

Εμείς θα υπερψηφίσουμε τον απολογισμό και ισολογισμό της χρήσης του έτους 2014 αλλά περιμένουμε και κάποιες απαντήσεις από τον κ. Υπουργό.

Σύγκριση απολογισμού 2014 με το 2013

- Από την κατάσταση Χρηματοδοτικής Επίδοσης 2014 (σελ. 2 της Έκθεσης) έχουμε κάποια αρχικά συμπεράσματα που δείχνουν εντυπωσιακά:
 - Σε σύγκριση με το 2013 παρουσιάζεται αύξηση στα βεβαιωθέντα έσοδα κατά 9,2% (από 52,3 δις το 2013 σε 57,1 δις το 2014)
 - Σε σύγκριση με το 2013 παρουσιάζεται μείωση των λειτουργικών εξόδων κατά 12,3% (από 55,7 δις το 2013 σε 48,8 δις το 2014)
 - Το δε πρωτογενές έλλειμμα μειώθηκε από 20,1 δις ευρώ το 2013 σε 5,1 δις το 2014
- Όταν πηγαίνουμε όμως στην σελ. 3, Κατάσταση Ταμειακών Ροών (δηλαδή στην εισπραξιμότητα σε ό,τι αφορά στα έσοδα και στις πληρωμές σε ό,τι αφορά τις δαπάνες), τότε βλέπουμε:
 - ότι η είσπραξη φόρων είναι ουσιαστικά σταθερή (οριακή αύξηση 0,6%), δηλαδή αυξήθηκαν οι βεβαιωθέντες φόροι αλλά δεν πληρώθηκαν, και έτσι αυξάνονται οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των ιδιωτών προς το κράτος
 - η είσπραξη εσόδων από μη φορολογικά έσοδα είναι μειωμένη κατά 35% (ενώ τα βεβαιωθέντα ήταν 29% μεγαλύτερα το 2014 από το 2013),
 - ενώ σε ό,τι αφορά τις δαπάνες παρουσιάζεται μείωση των πληρωμών του Κράτους για επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις κατά 22,2%, ή με άλλα λόγια το Δημόσιο πάγωσε τις πληρωμές προς τους ιδιώτες

- ο Εντυπωσιακό είναι και το γεγονός ότι παρά τις περικοπές των συντάξεων, η συνταξιοδοτική δαπάνη δημοσίων υπαλλήλων-λειτουργών σε σχέση με το 2013 παρουσιάζει αύξηση κατά 4,1% (προφανώς με τη μαζική έξοδο στη σύνταξη των δημοσίων υπαλλήλων)
- ο Και οι αμοιβές για πληρωμές αμοιβών ΝΠΔΔ αυξήθηκαν κατά 2%

Συμπερασματικά, πρέπει να είμαστε προσεκτικοί όταν διαβάζουμε λογιστικά και μακροοικονομικά νούμερα, διότι είναι εξαιρετικά ικανά να κρύβουν την πραγματικότητα της πραγματικής οικονομίας.

- Ενώ από την αρχή της κρίσης οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται συνεχώς (π.χ. ο ΦΠΑ από 18% έχει φθάσει το 24%), αντιθέτως τα βεβαιωθέντα έσοδα από έμμεσους φόρους συνεχώς μειώνονται (βλ. σελ 18 της Έκθεσης).
- Από 27,2 δις το 2011 σε 25,15 δις το 2012, σε 23,5 δις το 2013. Το 2014 ξανανέβηκαν για πρώτη φορά σε 24,5 δις ευρώ, αλλά αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στις προσαυξήσεις από πρόστιμα και χρηματικές ποινές στους έμμεσους φόρους που από 1,2 δις το 2013 πήγαν σε 1,8 δις το 2014. Μάλιστα σημειώνεται στην έκθεση ότι η εισπραξιμότητα των προστίμων είναι πολύ μικρή, άρα η αύξηση του 2014 σε σχέση με το 2013 θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και «εικονική».
- Αυτό δείχνει ότι έχουμε μπει σε ένα φαύλο κύκλο χωρίς αποτέλεσμα. Και επιβαρύνεται ο πολίτης με αυξημένους φόρους και δημοσιονομικά δεν έχουμε τα αναμενόμενα αποτελέσματα.
- Τα έσοδα από δραστηριότητες δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων μειώθηκαν το 2014 σε σχέση με το 2013 κατά 40 εκ. (-50%)

Σύγκριση απολογισμού 2014 με τον προϋπολογισμό 2014

Σε έναν απολογισμό, μεγάλο ενδιαφέρον έχει η απόκλιση με τον προϋπολογισμό που είχε γίνει, για να διερευνηθεί το μέγεθος των αποκλίσεων. Κρίνεται η αξιοπιστία τόσο εκείνου που τον συντάσσει όσο και εκείνου που τον εκτελεί.

- Ο προϋπολογισμός προέβλεπε 4,4 δις παραπάνω έσοδα από ότι επιτεύχθηκε με τον απολογισμό(π/υ 55,9 δις και απολογισμός 51,5 δις) – (σελ. 61)
- Ο προϋπολογισμός προέβλεπε πρωτογενές πλεόνασμα 4,1 δις, ενώ ο απολογισμός έδειξε 673 εκ. (σελ. 61)

Γεώργιος Αμυράς

Βουλευτής Β' Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ
ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ –
ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία

Δημήτριου Καμμένου

Βουλευτή Β΄ Πειραιώς

(Η εισήγηση του Ειδικού Αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους την 9.11.2016)*

«ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Αμυρά.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Δημήτριος Καμμένος, Ειδικός Αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, όμως έφυγε επειγόντως για ένα προσωπικό του ζήτημα. Μου διεμήνυσε να καταγραφεί στα πρακτικά ότι οι ΑΝΕΛ υπερψηφίζουν την κύρωση του απολογισμού και του ισολογισμού του 2014.»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΕΝΤΡΩΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΤΣΙΑΝΤΩΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2014
του Ειδικού Αγορητή της Ένωσης Κεντρώων

Γεώργιου Κατσιαντώνη

Βουλευτή Λαρίσης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Διαβάζοντας την ανάλυση των στοιχείων ισολογισμού και των λοιπών χρηματοοικονομικών καταστάσεων της κεντρικής διοίκησης για τη χρήση 2014, όπως συντάχθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών δια του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καθώς και τη σχετική με αυτά έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, θα ήθελα να ξεκινήσω από μια διαπίστωση. Πουθενά δεν είδα δείκτες ανάπτυξης. Αντίθετα, παντού είδα δείκτες που παραπέμπουν σε άμεσους, έμμεσους και ειδικούς φόρους. Φόροι που όσο και αν τους επιβάλλετε στους Έλληνες φορολογούμενους, το μόνο που πετυχαίνετε είναι η καθίζηση της ελληνικής οικονομίας. Μοναδική συνέπεια από αυτή είναι η καθυστέρηση της ανάπτυξης της χώρας. Αυτά προκύπτουν από το γεγονός ότι σε σχέση με το 2013 τα στοιχεία δείχνουν μείωση κατά 1,5% στα έσοδα από ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως είναι τα τσιγάρα ή το ποτό, όπως αναφέρεται στη σελίδα 18 του ισολογισμού. Μείωση κατά 7,9% στα έσοδα από τέλη και εισφορές στα οχήματα, γιατί προφανώς πολλοί συμπολίτες μας κατέθεσαν πινακίδες από παλιά οχήματα και δεν αγόρασαν ποτέ ένα καινούργιο.

Αυτό φαίνεται στη σελίδα 18 του Ισολογισμού. Αύξηση από έσοδα που βεβαιώθηκαν από Φ.Π.Α. κατά ποσοστό 5,2%, όπως αναφέρεται στη σελίδα 17 του Ισολογισμού, το οποίο βέβαια μην σας ξεγελά, γιατί δεν σημαίνει κάποια πρόοδο, αλλά αντίθετα καταδεικνύει την παθογένεια του φορολογικού μας συστήματος και την υπερβολική φορολόγηση που υφίστανται οι Έλληνες πολίτες τα τελευταία χρόνια. Αύξηση, πάντα σε σχέση με το έτος 2013, όπως αναφέρεται στη σελίδα 18 του ισολογισμού, κατά 49,4% των βεβαιωθέντων εσόδων από προσαυξήσεις, πρόστιμα και χρηματικές ποινές, το οποίο, όμως, από την ανάλυση, μάς δίνει σε αριθμούς το εξής αποτέλεσμα: ενώ βεβαιώθηκαν περί 1,8 δισ. ευρώ, εντέλει το εμφανιζόμενο εισπρακτέο ανήλθε σε περίπου 197 εκ. ευρώ, δηλαδή σε αναλογία 10,9% επί των βεβαιωθέντων. Μείωση βλέπουμε και από τους δείκτες αμοιβών και παροχών της κεντρικής διοίκησης, πράγμα που μεταφράζεται μεν σε εξοικονόμηση

πόρων για το Κράτος, αλλά από την άλλη σημαίνει και μείωση της αγοραστικής δυναμικής των εργαζομένων σε αυτό και το βλέπουμε στη σελίδα 22 του Ισολογισμού.

Εξακολουθούμε να βλέπουμε αρνητικά στοιχεία από το γεγονός ότι αύξηση παρουσίασαν στο σύνολό τους και οι δαπάνες για συντάξεις του Ελληνικού Δημοσίου. Αυτό οφείλεται, αφενός, στις μειωμένες πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν λόγω αναδρομικών περικοπών βάσει του ν. 4093/2012 και αφετέρου στην αύξηση του πλήθους των συνταξιούχων κατά το 2014. Πώς να μην βλέπουμε αύξηση όταν ούτε κίνητρα για να παραμείνουν στην εργασία τους δίνουμε, ούτε σταθερό νομοθετικό πλαίσιο, αφού αλλάζουν συνεχώς τα όρια συνταξιοδότησης.

Σημείο ενδιαφέροντος παρουσιάζει το γεγονός ότι το Δημόσιο, κατά το έτος 2013, αύξησε τα έσοδά του από τη συμμετοχή του στα κέρδη δημοσίων επιχειρήσεων, οργανισμών και πολλά άλλα, όπως αναφέρεται στη σελίδα 32 του ισολογισμού. Η αύξηση αυτή αφορά στη συμμετοχή του Δημοσίου στη Δ.Ε.Η., την Ε.Υ.Δ.Α.Π. κ.λπ. και ανέρχεται σε ποσοστό 8,2%, ενώ θα την χαρακτήριζα ως αύξηση επελθούσα μετά από προσπάθεια για ορθολογισμό στη διαχείριση των εταιρειών αυτών.

Από όλα τα στοιχεία που παρατίθενται στον Ισολογισμό του έτους 2014, τα αποτελέσματα οδηγούν στο εξής απλό συμπέρασμα: το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού από λειτουργικές και επενδυτικές δραστηριότητες είναι σημαντικά αυξημένο έναντι των προβλέψεων, δηλαδή, μιλώντας με αριθμούς, οι προβλέψεις για το έλλειμμα του έτους 2014 ανέφεραν ότι αυτό θα ανέρχεται στα 2,48 δισ. ευρώ, ενώ τελικά αυτό διαμορφώθηκε στα 4,843 δισ. ευρώ. Έχει, ούτε λίγο ούτε πολύ, σχεδόν διπλάσια, προς τα πάνω, απόκλιση επί των προβλέψεων. Το μόνο παρήγορο στο πλήρως αρνητικό αυτό δεδομένο είναι ότι παρουσιάζεται σημαντικά μειωμένο έναντι του ελλείμματος του έτους 2013 κατά 57,8%.

Το χειρότερο ξέρετε ποιο είναι σε όλο αυτό; Ότι η αύξηση του ελλείμματος, έναντι των προβλέψεων, οφείλεται στη στέρηση, κυρίως, των εσόδων του τακτικού προϋπολογισμού και κατά δεύτερον, των εσόδων του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων. Έναντι του έτους 2013, τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού παρουσιάζονται μειωμένα κατά 2,7% - καθόλου ενθαρρυντικό το γεγονός ότι σε σχέση με το έτος 2013 έχουμε αύξηση από τον φόρο στην ακίνητη περιουσία, αν σκεφτεί κανείς ότι έχουμε ελάχιστα στοιχεία που να συνηγορούν στην έναρξη της τροχιάς ανάπτυξης της Χώρας. Πώς, όμως, να έχουμε, αφού το έτος 2014 έκλεισε τελικά με εκκρεμότητα ως προς την πέμπτη αξιολόγηση του Προγράμματος Προσαρμογής της Ελληνικής Οικονομίας, για να μην αναφερθώ στο τι έγινε από τον Ιανουάριο του έτους 2015, οπότε και ανέλαβε

τη διακυβέρνηση της χώρας η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ με τις γνωστές σε όλους μας οικονομικές συνέπειες, δηλαδή κλείσιμο τραπεζών και διαρκής φόβος για Grexit που πληρώνουμε, δυστυχώς, μέχρι και σήμερα.

Όλα τα παραπάνω συμπεράσματα επιβεβαιώνει στο σύνολό τους σχεδόν και η Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου στα πρακτικά της οποίας θα ήθελα να αναφερθώ με σύντομη τοποθέτησή μου. Συγκεκριμένα, εντύπωση μου προκαλεί το γεγονός ότι η αναλογία άμεσων και έμμεσων φόρων, ως προς τα συνολικά φορολογικά έσοδα, ανέρχεται σε ποσοστό 45,87% και 54,12% αντίστοιχα, δηλαδή ο λόγος άμεσων και έμμεσων φόρων διαμορφώνεται σε 1,18 ευρώ, το οποίο, με απλά Ελληνικά, μεταφράζεται ότι για κάθε ευρώ άμεσων φόρων καταβάλλεται 1,18 ευρώ για έμμεσους φόρους.

Πιστέψτε με, με αυτό τον τρόπο δεν πρόκειται να δούμε πότε ανάπτυξη και δεν είναι καθόλου παρήγορο, ότι το 2013 το ποσό αντιστοιχούσε σε 1,20 ευρώ. Θα ήταν παρήγορο, αν από το 1,20 είχαμε κατέβει στο 0,20 του ευρώ. Εκεί θα ελπίζαμε, σε είσοδο της χώρας σε τροχιά ανάπτυξης.

Στην ίδια έκθεση, στις σελίδες 11 και 12, γίνεται αναφορά στο θέμα της εισπραξιμότητας ποσών, που αφορούν σε παραβάσεις κώδικα βιβλίων και στοιχείων για παρελθόντα έτη. Διαπιστώνεται αναποτελεσματικότητα στην είσπραξη των συγκεκριμένων προστίμων, που αποτελούν μεγάλο ποσοστό των ανείσπρακτων οφειλών και μάλιστα, παρουσιάζουν αυξητική τάση από έτος σε έτος, γεγονός που καταδεικνύει την ανάγκη να επαναπροσδιοριστεί το καθεστώς επιβολής τους.

Μέσα στις αίθουσες του ελληνικού κοινοβουλίου, τόσο ως Ένωση Κεντρώων, όσο και προσωπικά εγώ ως Βουλευτής, από την εμπειρία μου και στις Η.Π.Α., δεν θα σταματήσω να τονίζω και να μάχομαι για ένα αξιοκρατικό σύστημα φορολόγησης, με μηχανισμό είσπραξης ρεαλιστικού χαρακτήρα. Αν το φορολογικό σύστημα δεν έχει κοινωνικό χαρακτήρα, σύμφωνα με τις ιδιαιτερότητες των κατοίκων του τόπου μας, τότε αυτό θα είναι τουλάχιστον ακατάλληλο. Τα αρνητικά αποτελέσματα του θα είναι αυτά που διαπιστώνει και το Ελεγκτικό Συνέδριο στην Έκθεση του, δηλαδή αναποτελεσματικότητα στην είσπραξη φόρων αφενός και αφετέρου ανάγκη για επαναπροσδιορισμό του είδους των φόρων και βεβαίως, του τρόπου επιβολής τους.

Όλα αυτά τα προβλήματα θα οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια, πάντα σε ανάγκη δανεισμού του κράτους, απλά για να επιβιώσει. Αυτός ο δανεισμός θα είναι πάντα ακριβός και το χειρότερο, σχεδόν αδύνατον να εξυπηρετηθεί. Αυτό αναφέρει και το Ελεγκτικό Συνέδριο, που διαπιστώνει ότι επήλθε αύξηση του κόστους δανεισμού στην σελίδα 21 της Έκθεσης. Το πρόβλημα θα εξακολουθήσει να διογκώνεται, αν η αγορά δεν βγει στις αγορές – με υγιείς πάντα όρους και

προϋποθέσεις – που πράγμα που συμβαίνει. Είναι δηλαδή αποκλεισμένη από τις αγορές, ήδη από το 2010 έως και σήμερα. Η μη προσφυγή στις αγορές χρήματος συνεπάγεται τον ακριβό δανεισμό της χώρας και τη διόγκωση του τελικού χρέος, όπως αναφέρει στην Έκθεσή του το Ελεγκτικό Συνέδριο, στις σελίδες 39 και 40.

Με λίγα λόγια, αν συνεχιστεί αυτή η ανορθόδοξη οικονομική πολιτική, προφανώς θα οδηγηθούμε σε βίαιη οικονομική κατάρρευση και πτώχευση. Η διαχρονική εξέλιξη του δημόσιου χρέους της κεντρικής διοίκησης σε σχέση με το Α.Ε.Π., αυξάνει συνεχώς επιβαρύνοντας τραγικά την εθνική μας οικονομία. Μόνο το 2012 μειώθηκε και αυτό λόγω του PSI και όλα τα παραπάνω καταγράφονται και οδηγούν στην αρνητική διαπίστωση για την καθαρή θέση πολιτών για το έτος 2014, η οποία είναι μειωμένη κατά πολύ σε σχέση με το 2013, κατά 5,13 δισεκατομμύρια ευρώ.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να σημειώσω, ότι μου προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση το γεγονός ότι γίνεται μνεία από το Ελεγκτικό Συνέδριο σε μη ορθή τήρηση λογιστικών υποχρεώσεων. Δηλαδή, δεν υπάρχει αναγραφή των παγίων στοιχείων στο ενεργητικό, γιατί δεν είχε συσταθεί το μητρώο παγίων περιουσιακών στοιχείων. Εδώ, να τονίσουμε ότι το μητρώο παγίων πηγάζει υποχρεωτικώς ως δημοσιονομική υποχρέωση, προκειμένου να μπορεί να προσδιοριστεί η ορθή χρηματοοικονομική θέση της κεντρικής διοίκησης την εκάστοτε χρονική στιγμή. Η μη τήρηση αυτής της υποχρέωσης, επιφέρει ουσιώδη παράβαση των βασικών λογιστικών αρχών κατά το π.δ. 15/2011. Επιπλέον, έχει ως συνέπεια να εμφανίζεται υποτιμημένη η καταγεγραμμένη αξία του ενεργητικού της καθαρής χρηματοοικονομικής θέσης, το ύψος της οποίας δεν μπορεί από τον έλεγχο να προσδιοριστεί. Θα μου επιτρέψετε να σχολιάσω και να διερωτηθώ, τι θα συνέβαινε αν μια ιδιωτική επιχείρηση παραβίαζε το φορολογικό νόμο και δεν προέβαινε στις προβλεπόμενες αναφορές ως προς τα πάγια της και τις αποσβέσεις τους.

Άλλο ένα ζήτημα που προκύπτει από την έκθεση του ελεγκτικού συνεδρίου και προκαλεί εντύπωση, είναι ότι υπάρχει αδυναμία πρόβλεψης και προσδιορισμού των επισφαλειών. Αυτό που προκαλεί ακόμη μεγαλύτερη εντύπωση, είναι το γεγονός ότι δεν προσδιορίζεται το ύψος των επισφαλειών της κεντρικής διοίκησης και δεν διενεργούνται οι ανάλογες λογιστικές εγγραφές, πράγμα που εν ολίγοις μεταφράζεται σε αδυναμία εκτίμησης και καθορισμού των απαιτήσεων που τελικά θα εισπραχθούν.

Σε όλο αυτό το πρόβλημα, γεννιούνται ερωτηματικά από το γεγονός ότι όλα αυτά συμβαίνουν σε γνώση της αρμόδιας αρχής. Δηλαδή, το Υπουργείο Οικονομικών γνωρίζει ότι παραβιάζονται οι

αρχές της πλήρους γνωστοποίησης και της συντηρητικότητας, όπως αυτές ορίζονται σύμφωνα με το π.δ. 15/2011 και δεν κάνει απολύτως τίποτα γι' αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά καταλήγω στο θλιβερό συμπέρασμα ότι αν δεν αλλάξει η νοοτροπία του Ελληνικού Δημοσίου, ανάπτυξη και εξυγίανση των οικονομικών μας δεν θα δούμε εύκολα.

Οι Έλληνες φορολογούμενοι δεν είναι εχθροί του κράτους, δεν πρέπει να βλέπουν το κράτος σαν μπαμπούλα που επιδιώκει να τους πει το αίμα και να τους πάρει και την τελευταία δεκάρα μέσα από τους φόρους. Το κράτος πρέπει να αλλάξει τον τρόπο της οικονομικής του πολιτικής και να μάθει να ανταποδίδει στους πολίτες του για κάθε ευρώ που εισπράττει αντίστοιχης αξίας τουλάχιστον οφέλη μέσα από τις δομές του, όπως παραδείγματος χάριν η παιδεία και την υγεία.

Έχετε την εξουσία να πάρετε έστω και για μια φορά τις σωστές αποφάσεις και να βρεθούμε εδώ να συζητήσουμε τον ισολογισμό του 2016 με έστω κάτι θετικό στο δια ταύτα. Θα αναμείνω και θα αναμείνουμε όλοι οι Έλληνες τις ενέργειες σας.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι ψηφίζουμε τον Απολογισμό και Ισολογισμό του 2014.

Σας ευχαριστώ.

Γεώργιος Κατσιαντώνης

Βουλευτής Λαρίσης